



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 22

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 7 de febrer del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 571/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a ingerència del Sr. Bestard. 923
 - 2) RGE núm. 573/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fons de tresoreria. 924
 - 3) RGE núm. 574/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de la pobresa i l'exclusió. 925
 - 4) RGE núm. 575/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xifres de l'atur (I). 926
 - 5) RGE núm. 582/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'obligació de servei públic dels vols entre illes. 927
 - 6) RGE núm. 583/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mapes escolars. 928
-
-

- 7) **RGE núm. 584/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya "Balears estalvia". 928
- 8) **RGE núm. 587/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditories del sector públic. 929
- 9) **RGE núm. 588/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'internacionalització d'empreses. 930
- 10) **RGE núm. 576/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consens entorn a la política sanitària. 930
- 11) **RGE núm. 577/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targeta sanitària. 931
- 12) **RGE núm. 580/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rehabilitació del Convent del Mínims a Campos. 933
- 13) **RGE núm. 581/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursa per a la dona 2012 Palma-Fitness. 934
- 14) **RGE núm. 585/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xarxa hídrica de Palma. 934
- 15) **RGE núm. 586/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges a Ses Païsses de Sant Antoni a Eivissa. 935
- 16) **RGE núm. 589/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dèficit de la comunitat autònoma. 936
- 17) **RGE núm. 572/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pujada de l'IRPF aprovada pel Govern central. 937
- 18) **RGE núm. 578/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xifres de l'atur (II). 938
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1888/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política turística. 939
- III. MOCIÓ RGE núm. 5875/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de dependència, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3100/11. 944
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 342/12**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'impuls del sector audiovisual. 950
- 2) **RGE núm. 5724/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs (complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 5729/11). 957
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé, començarem la sessió plenària d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 571/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca, relativa a ingerència del Sr. Bestard.

Primera pregunta, RGE núm. 571/12, relativa a ingerència del Sr. Bestard, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar Social, considera correcte que el director gerent de l'ib-salut desautoritzi, mitjançant nota interna dirigida a tots els metges d'atenció primària, la valoració i l'estudi fet per un professional del mateix Servei de Salut? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Santiago, el director general de l'ib-salut el que va fer va ser informar els metges d'atenció primària que la prescripció de fàrmacs és una decisió lliure de cada metge, individualitzada per a cada pacient. A tota la Unió Europea correspon a les agències competents l'avaluació dels medicaments i tot medicament legalment autoritzat, en el nostre cas per l'Agència Espanyola del Medicament, és susceptible de ser prescrit amb les indicacions autoritzades, evidentment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Gràcies, consellera. Sra. Consellera, vostè només ha llegit el darrer paràgraf, perquè el paràgraf de dalt de la carta a què s'ha referit vostè, la nota interna, és una desautorització en tota regla. "Evidències científiques sorgides posteriorment a la publicació dels dos metanàlisis comentats (...), sense especificar quins són aquells anàlisis de referència que fa el Sr. Bestard, demostren els biaixos associats a ambdós estudis, per la qual cosa no és adequat utilitzar aquest metanàlisi". Això és una desautorització en tota regla i no ho diu aquest grup parlamentari, ho diu tota l'associació de metges

comunitaris de família. Qui és el director general de l'ib-salut per rebatre aquests estudis científics?

Sra. Consellera, la salut pública d'aquest país té un problema i es diu Bestard. Actua de forma absolutament irreflexiva i en tenim moltes, de demostracions. Aquesta nota interna n'és una demostració. Ho és també el tema de Manacor, que vostè mateixa ha reconegut que s'ha actuat d'una forma irreflexiva i que s'ha de reconduir. El tema de les persones immigrants sense recursos, que la directora d'Immigració després de dos mesos que tothom, els mitjans de comunicació, l'oposició, diguéssim que queden persones sense atenció sanitària, ara la directora general d'Immigració efectivament ens dóna la raó. El tema de l'avortament, que primer han de pagar factures, que després no han de pagar factures, etc.

El Sr. Bestard actua d'una forma irreflexiva, i això és un problema per a la sanitat pública. Doni'ns la garantia, Sra. Consellera, que mai més des de l'ib-salut es tornarà a utilitzar l'escut del Govern per desautoritzar una tècnica i per lloar els beneficis d'un medicament concret. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Santiago, jo no sé si és irreflexiu o no, el que és clar és que aquesta oposició és l'oposició més irresponsable que hi ha hagut en molt de temps en aquest parlament...

(Petit aldarull a la sala)

Vostè m'ha fet una pregunta molt concreta i em treu un seguit de temes que repeteixen una i una altra vegada amb l'únic fi de crear alarmisme i d'actuar com agitadors, com els vaig dir la setmana passada. Si vol li contest a la pregunta. Estam parlant en concret dels fàrmacs d'acció lenta per al tractament de l'artrosi. Jo no sé si vostè sap que en els últims anys, com vostè ha dit que diu la nota, s'han publicat molts estudis metanàlisis i no hi ha consens sobre si són condroprotectors; però sí que hi ha consens i s'ha demostrat la seva eficàcia clínica quant a millora de la incapacitat funcional i quant a millora del dolor articular. També s'ha demostrat la seva seguretat.

Com deia, són fàrmacs aprovats per l'Agència Espanyola del Medicament. I li vull recordar que estan recomanats per diverses societats científiques. La Societat Espanyola de Reumatologia, la Societat Europea de Reumatologia, la Societat Internacional d'Investigació en Artrosi, la Societat Espanyola de Cirurgia Ortopèdica i Traumatològica, la Societat Espanyola de Farmacologia, la Guia Pràctica Clínica de l'Organització Mèdica Col·legial, la Societat Espanyola de Medicina Familiar i Comunitària (SEMFI) a nivell nacional sosté la seva eficàcia en el control del dolor i el manteniment de la funció articular en artrosi de genoll i maluc, però no en la regeneració del cartílag. També la Societat Espanyola de Metges Generals i de Família (SEMGEF) donen suport a l'ús clínic de (...) quant al control del dolor i la millora de la qualitat de vida.

La circular del director general, entre d'altres coses, el que va aconseguir és que es retirés a la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears un recurs contra l'ib-salut, a causa que s'estava recomanant la no-recepta d'un medicament aprovat per l'Agència Espanyola del Medicament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 573/12, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fons de tresoreria.

Segona pregunta, RGE núm. 573/12, relativa a fons de tresoreria, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, fa temps que no en parlem, però li vull recordar que el passat mes d'octubre vostè va anunciar en aquest parlament la imminent aprovació -va dir "en uns dies"- d'un pla de disposició de fons de tresoreria. Continuen els problemes en el pagament a aquests proveïdors i a determinats col·lectius. No tenim pla.

Per això volem saber aquesta "oposició d'agitadors" si efectivament ja està aprovat aquest pla de disposició de fons.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat. Efectivament, durant aquests mesos hem fet molta feina per, com vostès saben i com hem repetit en moltíssimes ocasions, per mirar de reconduir els comptes públics a fi de poder fer els pagaments, a fi de solucionar aquella herència que vàrem rebre de pràcticament 1.000 milions d'euros sense pagar, amb factures damunt la taula. I això ens ha duit a haver de tenir negociacions de tot tipus amb el Govern d'Espanya, amb les entitats financeres, les entitats dependents per mirar d'arreglar la situació. Tot això ens ha duit a pensar que hem de tenir una actuació contundent en matèria de tresoreria, a diferència d'allò que vàrem rebre. Per tant, hem de tenir un pla de disposició de fons. Aquest pla de disposició de fons el posarem damunt la taula durant aquest mes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, permeti'm que li digui que no m'ho crec. I no m'ho crec perquè vostè va dir el mes d'octubre -li ho torn a repetir- que volia aprovar aquest pla perquè la societat en general conegués quines eren les prioritats d'aquest govern. Concretament va dir que eren: salut, educació i serveis socials.

En realitat sap quines són les seves prioritats? Que tenen hospitals amb malalts als passadissos perquè vostès tanquen plantes hospitalàries, llistes d'espera que s'incrementen; escoles que tenen problemes i estan en perill que els tallin el llum, la calefacció, el telèfon; que de fet la conselleria està dient a les escoles que utilitzin els fons que aporten els mateixos alumnes per a altres activitats per fer front a les factures que correspon pagar a aquest govern i que no ho fa; organitzacions que treballen amb discapacitats i que cada vegada incrementa el deute que té aquest govern amb aquestes associacions i que posen en perill la feina que fan i els serveis que presten. Tot això és el resultat de les seves prioritats.

Miri, Sr. Vicepresident, està treballant amb un pressupost cent per cent seu. Deixi de posar l'excusa del que va rebre. El passat any 2011 deia vostè que era un pressupost que no l'havia aprovat i que l'estava gestionant. Aquest sí, és seu, el varen aprovar. Vostè va dir als col·lectius i als proveïdors que en aquest exercici 2012, amb el seu pressupost, començarien a cobrar puntualment. Està clar que això no és així. No tan sols continuen tenint retards a l'hora de cobrar allò que els correspon, sinó que a més a més quan es reuneixen amb vostès, el Govern els diu és que no pot posar-los damunt la taula un calendari per fer efectiu el deute retardat. I això encara els preocupa més. Això posa més en perill tota la situació global.

Per tant, vostès el que han de fer és posar-se a treballar, deixar de mentir als col·lectius, deixar d'enganyar aquest parlament, deixar aquestes expressions d'uns dies, que en realitat són quatre o cinc mesos, ja veurem quants. El que ha de fer és posar-se a treballar per demostrar si és capaç de resoldre alguns dels problemes que té aquesta societat. De moment, el que està demostrant és que no està capacitat per fer-ho.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Boned, miri, la diferència entre vostès i nosaltres és que nosaltres som seriosos, nosaltres som humils i nosaltres fem feina dia a dia sense fer tant de renou. Aquesta és la diferència...

(Alguns aplaudiments)

Nosaltres ens vàrem trobar amb una herència descomunal, amb un dèficit descomunal i que evidentment no s'arregla en dos dies, és evident. Però el que sí és cert és que els comptes públics s'estan reconduint i que això va alliberant possibilitats de tresoreria i que cada dia es fa front a més i més pagaments, s'arriba a acords amb proveïdors per fer plans de pagaments a cada un d'ells. I, efectivament, que durant quatre anys no va existir un pla de disposició de fons, o va existir? No va existir. Per tant, ara sí que el tendrem. I a poc a poc, passa a passa estam arreglant aquella -permeti'm que ho digui així- malifeta que vostès varen fer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 574/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de la pobresa i l'exclusió.

Tercera pregunta, RGE núm. 574/12, relativa a augment de la pobresa i de l'exclusió, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, quines mesures pensa adoptar la seva conselleria davant l'augment de la pobresa i l'exclusió a la nostra comunitat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la pobresa i l'exclusió social no són fruit d'una única causa, ni de l'acció d'una única conselleria. Per aquest motiu, aquest govern té com a objectiu treballar per fer front a la pobresa i l'exclusió social no només des de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social, sinó a través de totes les conselleries i les direccions generals, de manera coordinada, conjunta i transversal, per fer front a totes i cada una de les causes que poden suposar factors de risc quant a l'exclusió social.

A més a més, també es treballarà conjuntament amb les altres administracions, consells insulars i ajuntaments, que són les administracions més properes a la ciutadania i també amb les entitats socials. Per desgràcia, els informes i estudis recents han posat de manifest que els darrers anys l'índex de la pobresa, lluny de minvar, s'ha incrementat. I per aquest motiu i tal com plantegen les persones expertes, les entitats socials i la nova estratègia europea, s'haurà de fer una revisió de totes aquestes polítiques i aplicar-les d'una manera transversal conjuntament a tot el Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Una vegada més, vostè ve aquí amb una pregunta feta, sense contestar, sense dir-nos què farà per millorar la vida de milers de famílies que estan en una alarmant situació d'exclusió i de pobresa. Vostè sap tant com jo que el nombre de famílies que hi ha en aquests moments que tenen tots els seus membres sense ocupació augmenta i que aquesta és la causa directa que genera l'augment de la pobresa i l'exclusió. Per una política econòmica que està aplicant aquest govern i que van en el sentit contrari a crear confiança i ocupació.

Per tant, Sra. Consellera, permeti'm que li digui que vostè ve aquí i no ha posat cap solució damunt la taula per a aquestes famílies. Hi ha milers de famílies que han de triar entre pagar el lloguer o comprar menjar, que no poden afrontar un imprevist, que no poden encendre la calefacció. Hi ha milers de treballadors en precari, que no tenen ajudes socials, ajudes que han de venir de la seva conselleria. Quin pla té vostè per a ells?

Pensem que no té cap pla. La ciutadania espera de vostès solucions, i nosaltres som una oposició responsable i positiva. Per això li donaré una idea perquè ajudi a millorar les condicions d'aquestes famílies. Miri, la seva conselleria podria impulsar, ha d'impulsar amb caràcter d'urgència, plans municipals anticrisi, amb l'objectiu de prendre mesures específiques per aconseguir la plena inclusió social. I aquí li don la raó, ha de treballar des de la transversalitat, amb altres conselleries, assegurant l'educació eficaç i plena, assegurant la sanitat gratuïta i universal per a tots, assegurant habitatges protegits per a totes aquestes persones que no tenen on anar; i, sobretot, treballar amb els ajuntaments per tal que els serveis socials puguin arribar a tota la gent, perquè són la primera porta d'arribada. En cas contrari, pot passar el que ha passat a Marratxí el mes passat, que Marratxí va aprovar una taxa, la taxa de la pobresa, per cobrar 10 euros per hora a tots aquells usuaris del servei d'ajuda a domicili. D'això se'n diu taxa de la pobresa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, jo no sé si m'ha escoltat, estam totalment d'acord, polítiques transversals en el Govern, col·laboració amb els consells i els ajuntaments, és el que jo li he dit. No sé si vostè estarà d'acord que a octubre de 2007 l'informe econòmic i social del Centre de Recerca Econòmic i altres informes, ja posen de manifest que el nombre de persones que es trobaven sota el llindar de la pobresa a Balears s'incrementava. I és ben trist que aquest llindar i la pobresa hagués augmentat el 2009 i el 2010, perquè no es va prendre cap mesura ni cap pla de xoc com ara vostè demana? Les úniques mesures que es varen posar en funcionament l'anterior legislatura, ajudes econòmiques d'urgència social als ajuntaments i a les entitats socials el 2010, el mes de juny de 2011 encara no s'havien pagat. Això és lluitar contra la pobresa?

Jo li dic que nosaltres treballarem, tot el Govern, transversalment, treballarem amb els consells i els ajuntaments, promourem un creixement econòmic sostenible, reduïrem la taxa d'atur que afecta especialment els joves i les persones menys qualificades i més vulnerables, reduïrem la taxa d'abandonament escolar i mantindrem i millorarem els sistemes d'accés a la protecció social i sanitària.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 575/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xifres de l'atur (I).

Quarta pregunta, RGE núm. 575/12, relativa a xifres de l'atur, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, dijous coneixíem les xifres d'atur, unes xifres dures, 98.927 persones aturades, 8.201 més que fa un any i no avançam. Hi ha una dada que encara preocupa més, que no sortia en el resum ni a la nota de premsa que va fer la conselleria, que va lligada al ritme de destrucció d'ocupació a nivell interanual, 14.050 afiliats menys a al Seguretat Social en relació amb l'any passat. Per tant, la situació vertaderament és preocupant, és dura. El ritme s'incrementa i, per tant, li hem de demanar obligatòriament quines són les actuacions concretes que pensa adoptar el Govern davant aquestes altes xifres d'atur i de ritme *in crescendo* en la destrucció d'ocupació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, el primer que s'ha de fer és una anàlisi clara de per què es produeix aquest increment de l'atur. I si feim aquesta anàlisi, podem trobar un seguit de variables principals. Primera, una legislació que fa difícil adaptar-se a les noves circumstàncies de l'economia internacional, primera i cabdal. Segona, una política del conjunt del país que no ha afavorit que el crèdit pugui fluir i es pugui crear ocupació, una política dirigida pel Sr. Rodríguez Zapatero.

Jo crec que en aquests moments s'estan posant les bases per fer un canvi radical d'aquest tipus de polítiques, un canvi que faci més fàcil la inversió privada, que faci més fàcil fer la inversió i la reconversió que necessita l'oferta per adaptar-se a les demandes internacionals, per guanyar competitivitat i al mateix temps una política laboral, una legislació laboral que també faci més fàcil poder generar ocupació, poder generar els llocs de feina que ens fan falta.

Des de la comunitat autònoma també remarem en aquest sentit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, jo li recordaré el mes de febrer de l'any 2011, ara fa just un any, quan havíem conegut les xifres d'atur del mes de gener del 2011, amb 8.000 aturats menys i 15.000 afiliacions més, el Sr. Bauzá assenyalava d'una manera clara, "quan jo sigui president, la meua màxima obsessió serà lluitar contra l'atur".

I és més, també en seu parlamentària el portaveu del Grup Parlamentari Popular ens deia, "el Sr. President és el responsable de donar solucions a les xifres d'atur". Ha passat just un any, estam pitjor, repetesc, 14.000 llocs de feina destruïts en un any i davant açò ens diuen mesures i polítiques estatals, i la responsabilitat d'aquest govern de com a mínim intentar-ho, ja ho sabem que és molt difícil, però intentin-ho. Set mesos i cap mesura concertada per lluitar contra l'atur, cap. Avui la primera reunió, però duen set mesos sense ni intentar la concertació amb empresaris i sindicats per lluitar contra l'atur. Repetesc, on és el responsable que ens assenyalaven de ser capaços de fer-ho?

A mi em preocupa, i ens preocupa al Grup Socialista, que sembla que han tirat la tovallola i si han tirat la tovallola per la lluita contra l'ocupació, Sr. Conseller, veritablement no sé...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...hauria de deixar-ho anar a aquesta àrea directament. Concertin, treballin i ens trobaran.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, quan deia polítiques del govern anterior també em referia a les polítiques del govern anterior de la comunitat autònoma. Fer promeses, fer promeses als ajuntaments que sabien que no es podien complir, això era generar incertesa i generar atur, això, perquè hi havia una recuperació falsa. Crear llocs d'ocupació falsos no ajuda el més mínim. El que s'ha de fer és reconèixer la realitat, reconèixer que les circumstàncies internacionals han canviat i que fa falta normativa per adaptar-se. La Llei general turística va en aquest sentit.

La normativa que passarem en els propers dies sobre l'activitat econòmica també anirà en aquest sentit i anirem a les arrels dels problemes, no ens quedarem amb una pinzellada de tinta per arreglar unes xifres maquillades sinó que volem posar les bases, volem posar les bases per construir una economia sòlida cap al futur i això requereix qualche cosa més de temps que set mesos. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 582/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de l'obligació de servei públic dels vols entre illes.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 582/12, relativa a millora de l'obligació de servei públic dels vols entre illes, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el transport aeri resulta essencial i prioritari per a tots els que vivim a una regió insular com és Balears, i en el cas de Menorca s'ha convertit en un gravíssim problema accentuat ara pel tancament d'Spanair. El president del Govern balear, Sr. Bauzá, i el president del Consell de Menorca, Sr. Tadeo, van reaccionar ràpidament i van acordar, el passat dimecres en aquesta mateixa seu parlamentària, fer un front comú per obtenir respostes ràpides i eficaces. Entre les prioritats d'actuació han acordat demanar al Ministeri de Foment que millori l'actual declaració de l'obligació de servei públic dels vols interinsulars i que, a més, s'estengui i sigui efectiva aquesta declaració als vols entre Balears i la península. Així ho va recollir l'endemà mateix la Mesa del Transport Aeri de Balears amb la mateixa

reivindicació ja expressada per la Plataforma ciutadana El Transport Aeri ofega Menorca, que ha sabut manifestar la petició unànime dels menorquins, un transport aeri que cobreixi les nostres necessitats i faci de Menorca una illa competitiva.

I no vull passar per alt que els qui avui més exigeixen i reclamen aquesta millora són els mateixos que han governat fins ara i tant el govern del pacte a Balears com el govern de Zapatero i Rubalcaba a Madrid varen ser incapaços d'aconseguir-ho i ara, sense cap dubte, serà un govern del Partit Popular que per fi ho solucionarà. També vull destacar que el conseller de Turisme, Sr. Carlos Delgado, ja ha transmès al Govern d'Espanya la protesta pels augmentos desmesurats dels preus dels bitllets que han aplicat les aerolínies aprofitant el tancament d'Spanair i ha demanat una immediata revisió a la baixa.

Per tant, Sr. Conseller, en quins termes ha plantejat el Govern de les Illes Balears al Ministeri de Foment la millora en l'obligació de servei públic dels vols interinsulars a la península? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente y Sra. Diputada. La negociación o la puesta en contacto con la ministra tuvo tres bases principales, en la primera se habló en relación con la bajada de los precios en torno a un 25%, de manera que en base a unos estudios consultados y analizados pensábamos que sería muy posible que los precios entre Palma y Mahón o Palma e Ibiza de 86 se pasaran a 60 euros y los precios de 118 euros entre Mahón e Ibiza se pasaran a 92 euros, ésta es la solicitud realizada y que sería viable según esos estudios, como le digo, consultados.

El segundo punto sería el tema de la universalización de la tarifa o tarifa única, es decir, que ésta sea independiente del momento en que se adquiera el billete de avión o que éste se adquiera con el sistema de ida y vuelta, entonces sería una tarifa totalmente única a la que lógicamente se le aplicarían los descuentos pertinentes para enfermos, deportistas, grupos, etc. Y el tercer punto, por el cual pretendíamos mejorar el servicio público de los vuelos entre islas, es el llamado código compartido, que ya existe en las Islas Canarias, y que básicamente consiste en que la adquisición de un billete para volar entre las islas con cualquiera de las compañías que operen en el seno de la obligación de servicio público serviría, en caso de disponibilidad, para volar con cualquiera de las otras líneas que operen en el seno de dicha obligación de servicio público. Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 583/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mapes escolars.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 583/12, relativa a mapes escolars, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els canvis que s'han produït, que es produeixen, a la nostra societat al llarg d'aquests anys i l'augment constant que es deu en gran part pel fenomen migratori, ara comença a baixar, de la població en edat escolar fan necessari, una vegada més, l'adequació de la demanda escolar a l'oferta que ha de donar la nostra comunitat autònoma i, per tant, a l'elaboració d'un mapa escolar de les Illes Balears.

La Conselleria d'Educació i Cultura conscient i sensible s'ha plantejat aquest repte, tot concretant la planificació de l'oferta escolar no com a una eina definitiva sinó com un document viu a part de poder ser adaptat a demandes i a variacions necessàries. La planificació d'aquesta oferta ha de partir d'un objectiu fonamental i és que la Conselleria d'Educació i Cultura ha assumit el principi bàsic i prioritari, aconseguir una millora de la qualitat de l'educació.

El juliol de 2009 en resposta de la llavors consellera d'Educació del Govern del tripartit, a una pregunta del Grup Popular al Parlament, se'ns comunicava que els mapes escolars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera estaven en la fase final de disseny de la web de la conselleria i que tot just es poguessin acabar en format i en contingut es farien públics. La versió preparada per la Conselleria d'Educació havia d'estar disponible a la pàgina web el juliol de 2009, per tant, du, com es veu, un considerable retard.

Però ja a l'anterior legislatura, el Govern del tripartit, no ha publicat el mapa escolar de les Illes Balears. Sr. Conseller, en quin punt de la seva redacció ha trobat els mapes escolars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que haurien d'estar disponibles a la web de la conselleria des del juliol del 2009? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Monerris. No els he trobat, no els hem trobat. No dic que no hi siguin, però els mapes escolars de 2009 i 2010 no els hem trobat, els únics que hem trobat són el 6-11 de Menorca, vostè el deu conèixer i l'esberrany de 2007 que era l'esberrany no presentat de 2007. Aquest sí, aquests hi eren i els deixarem allà quan arribarem el 2007 i férem el traspàs. Li asseguro que els hem cercat perquè creim que la planificació educativa és evident des que el 2002

i el 2003 el primer govern de pacte, que diríem, i el conseller Pons varen aprovar un mapa per Consell de Govern, no des del Govern, hem seguit el 2003-2007 aquesta planificació. El 7-11 se n'havia de fer un altre, s'havia d'actualitzar, no l'hem trobat, ara els estam actualitzant. Això sí, s'han fet plans d'infraestructures, en férem, en feim i en farem, però tractarem d'actualitzar les variacions que hi ha hagut de mapa escolar tenint en compte tots els sectors. Això sí, serà un mapa que inclourà l'oferta pública, concertada i privada, cadascuna de les quals dins el seu àmbit, i el presentarem, du feina, però la presentació de les tres revisions del mapa de les quatre illes creim que el 2012 es pot dur, per tant, endavant i el 2013 presentar-se. Així i tot, així i tot, les infraestructures, el Pla d'infraestructures es va realitzant. Però, ja li dic, mapa no en trobarem cap per poder fer feina.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 584/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya "Balears estalvia".

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 584/12, relativa campanya "Balears estalvia", que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. De todos es conocida la herencia económica recibida del anterior Govern, 4.500 millones de euros de deuda, más del doble que en el 2007, 1.100 millones de deuda a proveedores y otros 247 millones a empresas públicas. Ahora ha tocado a un gobierno del Partido Popular poner orden en las cuentas aplicando políticas de austeridad en la administración. En este sentido hace unos meses el Govern presentó una iniciativa que hace partícipes a los ciudadanos de las medidas de ahorro que aún pueden aplicarse en nuestra comunidad autónoma. Esta campaña, llamada "Balears estalvia", puesta en marcha mediante la página web de la Conselleria de Presidencia, pretende que los ciudadanos no sólo sean receptores de las políticas de ahorro sino que también sean emisores de las mismas, aportando ideas o sugerencias. En un momento como el actual donde predomina la contención del gasto, la austeridad y el ahorro nuestro grupo parlamentario considera que es muy importante que el Govern recoja todas aquellas propuestas recibidas por los ciudadanos y que sean estudiadas para su posible aplicación. Consideramos que este tipo de iniciativas constituye lo que es verdaderamente la bien llamada participación ciudadana ya que ahora, más que nunca, ahorrar es cosa de todos.

Por todo ello formulamos la siguiente pregunta, ¿qué valoración hace el conseller de Presidencia de la campaña “Balears estalvia” que ha puesto en marcha el Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Efectivamente, Sr. Diputado, la idea de poner en marcha el portal web “Balears estalvia” es consecuente con la aplicación de medidas de ahorro, de austeridad y de contención del gasto que el gobierno de José Ramón Bauzá aplica desde el inicio de la legislatura. Hay que decir que con esta iniciativa participativa el Gobierno abre una vía de diálogo con todos los ciudadanos a fin de que estos puedan hacernos llegar sus sugerencias y sus ideas de fomento de ahorro en la administración pública. Hay que decir que si bien esta medida es pionera en el Estado español es de aplicación en otros países como Estados Unidos, Canadá, Francia o Inglaterra y está teniendo y tiene una muy buena acogida.

Tengo que decir que desde el día 12 de diciembre que se puso en marcha este portal web ha tenido un éxito creo que importante ya que hemos recibido más de 16.000 visitas en este portal, más de 12.000 corresponden a ciudadanos y más de 4.000 corresponden a empleados públicos. De todos estos accesos han dejado más de 700 propuestas de ahorro, y todas están siendo estudiadas y analizadas a fin de determinar su viabilidad. Además también quería decirles que de todas estas visitas casi el 80% de estas personas han dicho que es una medida útil. También tengo que decirle, Sr. Diputado, que las propuestas son diversas, pero en concreto hay algunas que ya están siendo aplicadas por este gobierno, como es la reducción de cargos públicos, la reducción de la flota de vehículos oficiales o la reducción de alquileres de los edificios públicos. También tengo que decirle, Sr. Diputado, que esta medida, “Balears estalvia”, este portal ha tenido un coste cero, es decir, que ponerlo en marcha no ha supuesto ningún coste para la administración puesto que se ha hecho con personal y con recursos propios de la Conselleria de Presidencia.

Muchísimas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 587/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditories del sector públic.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 587/12, relativa a auditories del sector públic, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD.

Gràcies, Sr. President. El fomento de la transparencia y la eficacia en la gestión son dos exigencias no sólo imprescindibles e improporrogables para los poderes públicos sino cada vez más demandadas por los ciudadanos. Es notorio que los índices de transparencia en la gestión del anterior ejecutivo denotaban un absoluto desprecio por la publicación de datos y cifras oficiales del Govern y sus empresas y organismos públicos. No por casualidad el ejecutivo del Pacte ocupaba los últimos puestos en el ofrecimiento de datos públicos a los ciudadanos de toda España; así, ni la deuda ni las contrataciones más importantes ni los complementos retributivos eran conocidos más que por los mismos que gestionaban entonces. Las auditorías son necesarias porque permiten que un tercero ajeno a la administración fiscalice la legalidad de las contrataciones y evalúe, además, el escrupuloso sometimiento a la ley de la actuación de la administración pública y la eficiencia en la gestión de los recursos públicos.

Y siendo necesarias y oportunas las auditorías también lo son sus resultados, es decir, su contenido para que pueda ser éste evaluado críticamente por los ciudadanos que lo requieran y en su caso por la Administración de Justicia cuando no se adecuen a la ley o se observe su flagrante incumplimiento. Es por lo que le preguntamos, Sr. Vicepresidente Económico del Govern, ¿por qué razón ha publicado el Govern de les Illes Balears las auditorías del sector público en la página web del Govern de les Illes Balears? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, efectivament hem publicat totes les auditories de les empreses públiques a la pàgina web de la conselleria per un motiu: traslladar als ciutadans l'acció de gestió dels recursos públics. Evidentment, crec que no pot tornar una època on els recursos públics no tenien cap tipus de control per part dels ciutadans, hi havia controls interns, però aquests mai no arribaven als ciutadans amb la qual cosa perdien la seva força. En aquest sentit jo crec que són tres punts els importants: primer, la gestió dels recursos públics ha de ser molt transparent, tot ciutadà ha de conèixer realment a què es dediquen, com es dediquen els recursos públics, però, a més, ha d'haver-hi una perspectiva comptable, s'han de comptabilitzar correctament, ha de ser rigorosa, la comptabilitat ha de ser la realitat de l'empresa. La comptabilitat només fa recollir la informació que és rellevant des del punt de l'empresa i, per tant, aquesta s'ha de traslladar també als ciutadans.

I un tercer punt, que també és molt important i que vostè ha mencionat, el tema de la legalitat. Evidentment, si s'ha de ser escrupolós amb qualsevol empresa en matèria de legalitat quan aquestes són empreses públiques la necessitat de ser escrupulosos és molt superior. Per tant, tot això ens va fer pensar que una forma planera, clara i efectiva i rotunda de tenir aquest control i aquesta transparència era obrir a tota la ciutadania aquestes auditories. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 588/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'internacionalització d'empreses.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 588/12, relativa a Pla d'internacionalització d'empreses, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Hem sentit en moltes ocasions i també en aquest parlament les polítiques d'austeritat per si soles no creen llocs de feina i no suposen en si mateixes un element actiu que ens dugui al creixement econòmic. Si només ens dediquéssim a controlar el dèficit, a optimitzar els recursos, a racionalitzar la despesa i no féssim res més, és ben cert que no crearíem llocs de feina. Tot aquest esforç no seria en absolut suficient. I és que l'austeritat no és suficient, però sí que és necessària, és absolutament necessària, imprescindible, diria jo. No sortirem de l'actual situació de crisi econòmica si no aplicam una clara i profunda política d'austeritat i control de la despesa.

És per açò que des del Govern, i especialment des de Vicepresidència Econòmica, es treballa en dues direccions, a la vegada que es fa un esforç important per dur a terme una política de contenció de la despesa, del control del dèficit i de l'endeutament, es prenen també mesures d'estímul de la iniciativa privada; de flexibilització de normatives, moltes d'elles massa rígides; de simplificació administrativa; de reducció de burocràcia, etc. És el cas, per posar alguns exemples, del projecte de llei d'emprenedors, el decret llei de mesures tributàries o la llei general turística, tres lleis que incideixen clarament a estimular la iniciativa empresarial i la incentivació de l'activitat econòmica.

És a dir, el Govern posa en marxa dues línies de feina ben definides, posar ordre, per fi, als comptes públics, per una banda, i reactivació de l'activitat privada, per l'altra. Una cosa no tendria sentit sense l'altra. I dins del que serien les polítiques incentivadores de l'economia privada m'agradaria avui fer referència al Pla d'internacionalització d'empreses que elabora el Govern. Des del meu punt de vist crec d'una importància cabdal que el Govern es preocupi i ajudi que les nostres empreses tinguin una visió més àmplia de la realitat econòmica i comencin a pensar en la necessitat d'internacionalitzar els seus productes i els seus serveis.

En aquest sentit, la pregunta seria: quins objectius pretén aconseguir el Govern de les Illes Balears amb la posada en funcionament d'un nou pla d'internacionalització d'empreses que elabora en col·laboració amb l'Institut Espanyol de Comerç Exterior, ICEX, les cambres de comerç i les principals institucions econòmiques d'aquesta comunitat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat. Miri, vostè ha fet tot un pla de treball en matèria econòmic que només puc estar-hi d'acord. En primer lloc, hem de fer una reestructuració del sector, perquè els seus costos els suporten totes les empreses i totes les famílies i per tant que els seus costos siguin els adequats, siguin només els necessaris, és realment important. I és important perquè l'economia mundial està canviant i nosaltres ens hem d'inserir en aquesta economia mundial, hem de trobar la forma que les nostres empreses siguin competitives, siguin realment fortes no només en els mercats locals sinó també en els mercats internacionals.

I en aquest sentit, la normativa també ens ha d'ajudar moltíssim que es puguin reconvertir, que es puguin fer els canvis necessaris per ser competitiu. I és cert que en un context com el que tenim ara de demanda deprimida per la política segurament anterior, seguida anteriorment, ara necessitam que les empreses surtin a l'exterior, i aquí necessitaran una mà, necessitarem treballar conjuntament institucions i empreses i, en aquest sentit, vull anunciar que properament presentarem un pla d'internacionalització perquè el sector exterior és el sector fort, és el sector potent, és el sector que ens pot ajudar a sortir de la crisi. I per tant, fem les passes necessàries per presentar aquest pla en un període de temps molt breu, que ens ha de donar una sortida cap a l'exterior, que ha de fer més fortes les nostres empreses i el conjunt de l'economia, però sense oblidar aquelles dues peces essencials: primer, que els costos que es reparteixen entre tots de l'administració pública han de ser els adequats, i que la normativa ha de permetre que les empreses realment puguin ser competitives.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 576/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consens entorn a la política sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 576/12, relativa a consens entorn la política sanitària, que formula el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Sra. Consellera, pensa que la seva política sanitària té el consens dels professionals sanitaris?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Diputat, el diàleg i el consens és la línia de la conselleria en matèria sanitària i per a això es treballa, per aconseguir-ho, tant a la Direcció General de Salut Pública com a la Direcció General de Gestió Econòmica i Farmàcia, com a l'ib-salut. Benvingut, Sr. Thomàs, després de quatre anys de no exercir-ho, a la defensa del diàleg i del consens, molt benvingut.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Consellera. Miri, tothom sap que hi ha crisi econòmica, que s'han de prendre decisions i mesures per superar-les, però vostè ha triat dues coses: una, retalls econòmics indiscriminats, moltes vegades sense valoració i planificació prèvia, i establir un nou sistema de treball, actuar sense escoltar ningú, sense dialogar, sense consensuar cap mesura ni amb professionals, ni amb tècnics, ni amb funcionaris; han estat sords, muts i cecs durant aquests mesos, molta prepotència, molta arbitrarietat i molta irresponsabilitat.

Han buidat de coneixement el Servei de Salut de les seves línies de gestió i de les seves estructures. Podríem posar molts d'exemples, començant per un projecte que no sabem on és d'ib-salut 2020; podríem continuar amb la desaparició d'Atenció Primària, on més de 600 professionals, més de la meitat de la plantilla li va dir que no volia desaparèixer i volia mantenir la seva identitat, ni diàleg, ni consens, una carta als fems.

Vol que parlem del que han fet amb la interrupció voluntària de l'embaràs? No han consensuat amb professionals, amb organitzacions que no són professionals ni són sanitàries, són d'extrema dreta.

(Remor de veus)

Vol que parlem de Manacor? A través d'un e-mail comunica les seves decisions. Aquí el matí diu "Que deixin de plorar i de lamentar-se, que se'n vagin a fer feina", el capvespre recula i torna enrere.

I si vol, parlem de mentides, avui la mateixa, i no he estat jo, la directora general d'Immigració li ha dit que vostè va dir mentides, per cap problema per atendre les persones que no tenen recursos.

Mesures i decisions poc consensuades, poc pensades, està ferint necessitat i sensibilitats; és urgent que reti comptes, els professionals sanitaris mereixen respecte, els ciutadans, a més de respecte, mereixen atenció en temes de salut. Per tant, com li vaig dir la setmana passada, baixi dels núvols i faci feina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President: Miri, Sr. Diputat, jo no he de baixar de cap núvol perquè tinc els peus ben posat a terra i vostè més baix ja no pot caure. Perquè vostè, si vol, podem tirar d'hemeroteques i recordar-li les mobilitzacions i les dimissions que vostè va tenir quan era conseller, precisament per falta de diàleg, i per no respectar i per no tenir el respecte que vostè ara demana cap als professionals i cap als ciutadans. És vostè un diputat que fa, com li he dit moltes vegades, una oposició demagògica, alarmista i irresponsable, i això, havent estat conseller de Salut i a més a més metge, és totalment inacceptable.

Sr. Conseller, més baix no es pot caure, com li deia, està vostè fent política amb la sanitat, això és inacceptable, només el que treballa i gestiona pot cometre errors i els pot esmenar. Si una mesura no està suficientment consensuada, doncs es millora, i sempre de la mà del sector, no totes les reunions que tenim es publiciten, no totes surten als mitjans de comunicació, encara que a vostè li sàpiga greu. Vostè no va gestionar durant quatre anys i ara patim l'herència d'un sistema sanitari fallit, un sistema sanitari que, no pateixi, treurem endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

L.11) Pregunta RGE núm. 577/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targeta sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 577/12, relativa a targeta sanitària, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, lo que nos dijo usted la semana pasada tuve que corregirlo antes de que se pusiera el sol, espero que esta semana tenga más suerte. Entre otras cosas, nos dijo la semana pasada que una de las ventajas que tenía la nueva tarjeta sanitaria era el acceso al historial del paciente, que iría incluido dentro de la propia tarjeta, no como está en este momento en la actualidad. Me llama la atención, porque en este momento, tanto hospitales, centros de salud, unidades básicas, como ambulancias medicalizadas, todos y todas tienen acceso a esos datos del historial del paciente, entonces no entiendo la ventaja, si me la quisiera explicar con más detalle, Sra. Consellera, se lo agradecería.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí gràcies, Sr. President. Pues mire, Sr. Diéguez, le agradezco muchísimo esta pregunta porque por lo que veo ha habido una confusión y quizás ha sido culpa mía, si no me he expresado bien, y pido disculpas. Se trata no de que la historia clínica lleve en sí el historial clínico, no es un USB la tarjeta; la tarjeta tiene un dispositivo que da acceso a este historial clínico que, como saben los profesionales, sobre todo de Atención Primaria y de hospitales, cuando quieren acceder a la historia de un paciente que a lo mejor está en Son Espases o está en otro centro, se hace difícil por el problema que tienen que acceder a través de diversos programas informáticos. Y en este caso, no sé si contesto al Sr. Thomàs o va a replicar el Sr. Thomàs, pero de lo que se trata es como el DNI éste que tanto nos enseñaban la semana pasada, es un dispositivo que da acceso a los datos a los que esta tarjeta tendrá derecho, tendrá permiso para entrar, y ahí se pueden incluir dispositivos para acceder a diversas informaciones según convenga al paciente y a los profesionales.

Muchas gracias, Sr. Diéguez.

(Algunes aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputado.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Consellera. Vamos a ver, usted va a resolver un problema que no existe y eso nos llama la atención, cuando se trata de resolver un problema que no existe y haciendo pagar a los ciudadanos 10 millones de euros, decimos ¿dónde está la explicación? No lo acabamos de entender. Hoy en día se accede a esos datos, sin ninguna dificultad, desde cualquier de los sitios de los que yo le digo.

¿Qué es lo que está pasando? Viendo que todo lo que usted hace desde la conselleria tiene un denominador común, que es el desmantelamiento de la sanidad pública y, en especial, de la Atención Primaria, y no lo digo yo, lo dicen los profesionales, lo hemos podido ver con el Plan de Salud 2020, que se lo hizo la patronal de la empresa privada, con tanta torpeza que le dejaron el nombre del autor en las propiedades del documento electrónico, el Sr. Pallarés, el gerente de la Fundación Iris, que agrupa mútuas y clínicas, y en el cual su tesis principal es que el principal enemigo del sistema es el usuario, y vemos que usted, efectivamente, trabaja contra los usuarios, y la batalla de Manacor, que perdió usted la semana pasada, es una buena muestra de ello.

¿Qué explicación tiene que se empecine en una tarjeta que no aporta ninguna ventaja y que tiene tanto coste político? El objetivo auténtico de esa tarjeta, se lo diré, es que las mútuas privadas, con un simple lector puedan acceder al historial del paciente, es la pieza clave del desmantelamiento de la Atención Primaria, es la llave del castillo. Nos va a hacer pagar 10 millones de euros a los ciudadanos para que la sanidad privada pueda acceder al historial médico de cada paciente.

Sra. Consellera, ya que esta semana ha aprendido a conducir marcha atrás y lo ha hecho bien, ahórrenos 10 millones de euros a los ciudadanos, retire la nueva tarjeta sanitaria y sobre todo, Sra. Consellera, defienda la sanidad pública.

(Algunes aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Mire, Sr. Diéguez, estamos trabajando para defender la sanidad pública y sobre todo para defenderla y levantarla después de una gestión que la ha llevado a la quiebra, que es lo que ha pasado con la gestión de los cuatro años anterior. El ib-salut 2020 se ve que les sabe muy mal, porque sale por todo y en todas las preguntas, simplemente se trata de explicar todo lo que se quiere hacer y dar participación a los profesionales y a la sociedad en general para que pueda enmendar lo que quiera, y así se ha hecho.

Las ventajas de la tarjeta sanitaria, en cuanto a lo del autor que dice del ib-salut 2020, pues si alguno de los párrafos del ib-salut 2020 están cogidos de otros trabajos y así sale los derechos de autor en Internet, usted sabe que esto funciona así con todos los trabajos, el trabajo no lo ha hecho ningún defensor de la sanidad privada. Las ventajas de la tarjeta sanitaria, ya se lo expliqué la semana pasada, pero lo volveremos a explicar las veces que haga falta, y si me escucha a lo mejor la semana que viene ya no me lo vuele a preguntar: ...

(Algunes aplaudiments)

... lleva la foto para identificar al usuario y evitar el fraude que se está dando en muchas ocasiones, sí, se está dando y es denunciado por los profesionales. Lleva el acceso a la historia clínica, que en muchos casos es dificultoso y esto lo facilitará, tanto a los profesionales de Atención Primaria como de hospitales, como a las ambulancias; que se intentó hacer el acceso a la historia electrónica desde las ambulancias y no quiera usted saber lo que costó para nada, con esto será más fácil, ésta es una nueva ventaja.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 580/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rehabilitació del Convent del Mínims a Campos.

Pregunta número 12, RGE núm. 580/12, relativa a rehabilitació del Convent dels Mínims de Campos, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Hi ha edificis que per la seva singularitat i el seu significat formen part de la història dels nostres pobles i la seva gent, és el cas del Convent de Sant Francesc de Paula a Campos, que va construir l'Ordre dels Mínims que es va establir el 1607, i va construir l'església i les dependències conventuals al centre de la vila. Documentat amb diverses fonts històriques, és un conjunt arquitectònic de línies suaus i d'estil renaixentista, que, juntament amb l'església de l'hospital, avui recuperada com a auditori, formen el conjunt històric més important del centre de Campos. El claustre sobri i elegant conté una cisterna que data del 1646 i la riquesa arquitectònica més important és la de l'escala i les dependències conventuals, a més de la part superior, que era destinada a dormitoris i biblioteca. Més tard fou quarter dels carrabiners i dependència de la Guàrdia Civil fins a l'any 2000.

Tot i que el 2005 fou declarat bé d'interès cultural, el seu estat de conservació actual deixa molt que desitjar posant en perill la seva supervivència i desaprofitant un espai cultural singular al centre de Campos, cosa que cap administració fins ara ha fet cap passa cap a la solució.

Es tracta potser d'un dels pocs claustres que queden sense restaurar a les Balears. Coneixem les dificultats econòmiques tant de l'Ajuntament de Campos com d'institucions supramunicipals per dur a terme a curt termini obres d'aquesta envergadura. No obstant això, i seguint amb el principi del Govern balear d'aprofitar els recursos públics i millorar en la col·laboració entre les administracions per dur endavant accions amb cost zero, li demanam, Sr. Conseller, què suposa el conveni signat entre l'IBAVI i l'Ajuntament de Campos per iniciar la primera de les passes necessàries per a la rehabilitació del Convent dels Mínims del qual n'és titular l'Ajuntament de Campos?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, Agricultura, Medi Ambient, Habitatge ...

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Ho arribarem a dir bé qualque dia.

Bé, nosaltres el que hem fet des de l'IBAVI ha estat oferir els serveis a Campos, perquè ens ho ha demanat així l'Ajuntament de Campos, els mateixos que hem ofert a la resta de municipis, i és que tots els serveis humans que tinguem i tècnics dins la nostra empresa pública, doncs que estiguin a disposició per a redacció de projectes, etcètera, als municipis.

La redacció d'aquest projecte bàsic s'inclou, a més, com a una addenda, en el Conveni de col·laboració que hi ha entre l'IBAVI i l'Ajuntament de Campos referent a la Unitat d'Actuació C2, que es va firmar l'octubre del 2009 i que ja incloïa una sèrie d'apartats, a més, que cap d'ells estaven resolts o s'havien dut a terme fins ara, i els vull recordar perquè, baldament no sigui exactament el que vostè m'ha demanat, ja que parlam de Campo, li vull recordar: la urbanització d'aquesta Unitat d'Actuació C2 de Campos, la cessió de terrenys per a la construcció d'un centre escolar i la rehabilitació d'una casa molí situada a la mateixa Unitat d'Actuació C2, cap d'aquestes actuacions s'havia dut a terme fins ara, que ja han començat.

A més dels anteriors, ara, dins el procés que ja s'ha dut a terme, com vos dic, per l'adjudicació de les obres d'urbanització de la Unitat Actuació C2, que començaran ara ja en breu, i per suggeriment també, com vos he dit, de l'Ajuntament de Campos, l'IBAVI ha posat a disposició d'aquest projecte tècnics i la resta de mitjans humans i la intenció és redactar el projecte bàsic de restauració del Convent de l'Ordre dels Mínims de Campos de cara que això sigui la primera passa per a la seva conservació i requisit indispensable, a més, per poder optar a subvencions i ajudes per escometre la restauració d'aquest a mig termini.

Ja ha recordat molt bé vostè el que suposa o què és aquest Convent dels Mínims, i tal vegada convé també dir que, com a bé d'interès cultural, que és un edifici que ve des de l'any 1607, és lògicament una actuació molt important dins el casc del municipi. Ja s'han fet altres reestructuracions i creim que és molt necessari que aquesta també s'escometi i per això l'IBAVI, amb molt de gust, doncs col·laborarà amb l'Ajuntament de Campos.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 581/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cursa per a la dona 2012 Palma-Fitness.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 581/12, relativa a cursa per a dona Palma-Fitness, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El domingo, 22 de enero, enmarcada en las fiestas de San Sebastián, la Comisión Esport i Dona, de la Dirección General de Deportes de la Consejería de Turismo y Deportes, juntamente con el gimnasio Palma-Fitness, organizó la *Primera cursa per a la dona Palma-Fitness*, esta iniciativa pretendía conseguir los siguientes objetivos: promover y potenciar la práctica deportiva entre las mujeres; concienciar sobre la importancia de la práctica deportiva para la salud; conseguir un 35% de participación femenina; recaudar fondos para destinar a la Asociación Española contra el Cáncer, Junta de Baleares, para que realice acciones específicas que fomenten la práctica de la actividad física.

Sr. Conseller de Turismo y Deportes ¿cómo valora el Govern la *Cursa per a la dona 2012 Palma-Fitness* celebrada recientemente?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme, Transports i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias Sra. Diputada. La valoración evidentemente es positiva, es evidente que nos encontramos ante una simple actuación o evento deportivo que no debería ser aislado, pero que marca una tendencia en cuanto a la forma que se debe seguir en la organización de este tipo de eventos, puesto que nos encontramos ante actuaciones profundamente marcadas por la crisis económica, evidentemente, y la falta de presupuesto, con lo cual nos encontramos con productos que son productos de promoción de nuestras islas o productos de promoción de los valores del deporte y que, por un lado, cuestan cero euros, y por otro, incentivan la participación de los patrocinadores privados, como ha ocurrido en este caso.

Si a ello le añadimos un valor más, que es que encima tenía unos fines benéficos, se destinaron 10.400 euros a la Asociación Española contra el Cáncer, pues evidentemente el resultado es óptimo. Voy a darle simplemente un par de datos, para que se hagan una idea, yo entiendo, del éxito de esta prueba: había dos carreras, era una de tres kilómetros y una de 8,5 kilómetros, se apuntaron 1600 personas, se tuvo que ampliar en varias ocasiones el plazo para la inscripción, pues sólo estaban previstas inicialmente un máximo de 1200 personas; participaron 120 voluntarios. No ha costado absolutamente nada

gracias a los patrocinadores privados, como he comentado con anterioridad, cuando lo normal es que un evento de estas características tuviera un coste entre 25.000 y 30.000 euros.

Y la participación de la mujer pues evidentemente ha sido muy superior a lo esperado, ha habido un 68% de participación femenina en la carrera de los 3 kilómetros y, en el global, de un 44,2, con lo cual si se compara con la participación habitual de la mujer en las carreras normales, que es de entre el 10 y el 20%, evidentemente es muy superior.

Y finalmente el dato importantísimo: que no sólo no ha costado esos 25 o 30.000 euros, sino que encima se han recaudado 10.400 euros que han sido destinados a la Asociación Española contra el cáncer.

Gracias.

(Aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 585/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xarxa hídrica de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 585/12, relativa a xarxa hídrica de Palma, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. Los torrentes del municipio de Palma pueden ser considerados de los más delicados de nuestra isla, ya que además a sus problemas históricos estructurales hay que unir su alto riesgo de inundación y que atraviesan zonas densamente pobladas, pudiendo ponerse en peligro incluso la seguridad de los propios vecinos. Las fuertes lluvias provocan desbordamientos, inundaciones de calles, caídas de muros, accidentes circulatorios, cierres de carretera y pérdidas patrimoniales, como se ha dado en diferentes años.

En la pasada legislatura la disparidad de socios de gobierno en Cort y Govern hizo que no se unieran esfuerzos para llevar a cabo las actuaciones necesarias, además del cambio político en la conselleria responsable que, como todos es sabido, pasó de Unió Mallorquina al BLOC. El Grupo Municipal Popular la pasada legislatura denunció reiteradamente la falta de previsión del Govern en la limpieza y el mantenimiento de los torrentes de Palma, que producían situaciones auténticamente tercermundistas. La triste realidad es que en los últimos dos años, media legislatura, no se efectuó ninguna actuación de limpieza y mantenimiento de estos torrentes; parece increíble con los problemas que han ocasionado, debe ser ecologismo en estado puro, esto. Además el gobierno socialista dejó pendiente de pago la cuantía de 5,8 millones de euros del convenio 2011 adelantado por el Govern.

Ante esta delicada situación, por parte del actual govern destacar las actuaciones en el Pla de Sant Jordi, fruto de una demanda històrica que conocemos todos los palmesanos, y el reciente plan de limpieza de torrentes y acequias con un total, según anunció el Govern, de 29 actuaciones urgentes. Por ello, Sr. Conseller, ¿qué actuaciones concretas lleva a cabo el Govern en relación con la *xarxa hídrica* de Palma?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Les actuacions que s'han duit a terme dins el que és Palma o el terme municipal de Palma contemplan treballs que van des de la neteja i el desbrossament dels torrents urbans, fins i tot actuacions conjuntes amb l'Ajuntament de Palma en instal·lacions de bombes per bombejar l'aigua i travessar-la cap a..., passar-la d'una part de l'autopista cap a l'altra, en aquest cas en el torrent de Sa Síquia, de cara a evitar inundacions.

Cal dir, com bé ha dit vostè, que fa més de dos anys que no s'hi havia actuat i que estaven en una situació realment deplorable, alguns d'ells. Com a primera actuació en els torrents de Palma es varen realitzar el mes de setembre obres de neteja, com dic, i desbrossament d'Es Siquió del torrent de Sa Síquia; aquest són els que estan dins el Pla de Sant Jordi i que, com tots sabeu, han provocat moltes inundacions aquests darrers anys, i aquestes inundacions han duit embassaments d'aigua, i aquests embassaments d'aigua han duit moscards, i aquests moscards han duit picades. Així va ser el procés i per tant és molt important rompre a la primera actuació, i és que no hi hagi embassaments d'aigua. L'objectiu, com dic, d'aquestes obres és evitar tot això i ha suposat una primera inversió de 49.946 euros dins el torrent de Sa Síquia i Es Siquió. Aquí el que ens passava és que estaven tan bruts que l'aigua no podia córrer i no podia arribar a la mar. En total han estat uns 3,3 quilòmetres en el torrent de Sa Síquia de neteja, i també un quilòmetre més en el torrent d'Es Siquió, que és el que va des de la Casa Blanca fins que enllaça amb el torrent de Sa Síquia.

Aquestes actuacions, també com bé ha dit, són una llarga reivindicació tant dels veïnats d'aquella zona que han patit de forma molt greu tota la situació de les picades de moscards a causa de l'embassament, i també dels pagesos, que han vist com se'ls destruïen les collites any rere any; en algun camp d'oliveres famós encara podeu veure com està tot mort dins aquella zona.

En resum, després hem fet bastants d'altres actuacions, altres actuacions que han anat del torrent de Na Bàrbara al torrent de Sa Riera, de Son Berga, de Son Xigala, de Son Armadams, el del Malpàs, el torrent Gros, i també diversos afluent del de Na Bàrbara i del Gros. En total 272.000 euros invertits en aquesta resta de torrents, i un total, si no m'equivoc, d'uns 16 quilòmetres de torrents urbans nets.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 586/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges a Ses Païsses de Sant Antoni a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 586/12, relativa a habitatges a Ses Païsses, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, a finals de 2009 el govern Antich va adquirir d'un promotor privat un edifici a Sant Antoni de Portmany de 25 habitatges per 4,5 milions d'euros, és a dir, va pagar aproximadament uns 180.000 euros per cada pis de mitjana, per un edifici que estava en construcció. Aquest edifici va ser acabat per l'IBAVI i va ser més o menys l'obra finalitzada el juliol o l'agost de l'any 2010. La justificació d'aquest tipus de compra a promotors privats per adquirir habitatges i passar-los a HPO que donava el govern Antich era precisament que els ciutadans poguessin tenir abans aquests habitatges que si fos l'IBAVI que fes el projecte i iniciàs l'obra.

L'any 2010 i el març de 2011 es va treure l'adjudicació en venda d'aquests habitatges a uns 198.000 euros cada un d'ells; no varen poder ser adjudicades en aquell moment, la qual cosa no fa més que constatar el fracàs d'un tipus de política que potser era ben intencionada, però allò cert és que a hores d'ara l'únic que s'ha beneficiat és el promotor privat, que va cobrar els 4,5 milions, però varen ser incapaços de fer que aquests habitatges estiguessin en mans dels que els necessiten, és a dir, dels ciutadans de l'illa d'Eivissa.

Volem saber, dos anys després, com està aquesta situació i si realment aquests 25 habitatges que varen comprar l'any 2009 acabaran prompte en mans dels que són realment els necessitats. Crec que ningú no discuteix el compromís d'aquest govern amb la política d'habitatge, i mirin que ens ho han posat difícil, perquè factures per pagar i subvencions, n'hi ha moltes, i sous dins el calaix ben pocs. Amb aquesta situació què pensam fer per poder adjudicar?, en quina situació es troben aquests 25 habitatges? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Habitatge.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament aquesta és una promoció d'habitatges de protecció oficial promoguts per l'IBAVI que consta de 25 habitatges que estan diferenciats en quatre blocs i que estan ubicats en el terme municipal de Sant Antoni de Portmany, a Eivissa.

El règim de qualificació en l'actualitat és de venda per a la totalitat dels 25 habitatges. Bé, dins aquesta situació ja sabem que la qualificació pot ser per vendre, pot ser per a lloguer, opció de venda amb opció de compra, etc. Es va començar a construir, com bé ha dit, l'any 2009 i l'obra es va acabar a principis del 2010, i el preu de venda que hi ha fixat en aquests moments és de 198.000 euros, un preu que sembla que ha de ser més o manco competitiu dins el terme de Sant Antoni perquè és un municipi en què hi ha bastants de preus d'habitatges de vacances i això fa que estiguin un poquet per damunt el que seria una línia d'interior. És a dir, creim que el preu és competitiu, però així i tot estam com estam, amb tots els habitatges sense vendre.

Durant l'any 2010 i durant el 2011 es varen dur a terme diversos processos d'adjudicació d'aquests habitatges i tots amb resultats negatius, és a dir, no es va aconseguir cap adjudicatari definitiu entre tots els demandants seleccionats. I això per quins motius? Bé, idò perquè d'entre els adjudicataris cap no va poder accedir al finançament de l'habitatge, és a dir, que quan varen anar al banc, el banc no els va deixar la hipoteca.

Situació, què pensam fer al respecte? Bé, a la darrera convocatòria del mes de gener d'ara, del 2012, tenim 5 sol·licituds que ens demanen habitatges en règim de lloguer amb opció de compra. Per tal que això sigui possible s'haurà de canviar la qualificació definitiva i demanar els permisos corresponents a l'entitat financera que va concedir el préstec hipotecari i també a la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, que això ja ho tramitam, de cara, com dic, a poder fer vendes en règim de lloguer amb opció de compra.

Així i tot veim que hi ha molt poques sol·licituds. Està clar que aquesta construcció no es va planificar bé, o bé no es va preveure que la situació econòmica empitjoraria als nivells que ha empitjorat, tot i que ja estàvem dins uns anys en què la calabruixada més o manco es podia veure venir.

En aquests moments què tenim? Idò passaríem per dues solucions: o bé baixar molt més el preu, a veure si amb això seríem capaços de vendre, amb la qual cosa entraríem en pèrdues totals, a fer osques de bon de veres, i no tendríem garantia tampoc que això fos així; o si no dur-ho a lloguer, que és possiblement l'opció clara.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 589/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dèficit de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 589/12, relativa a dèficit de la comunitat autònoma, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'objectiu del compliment del dèficit per part de la nostra comunitat autònoma com una obligació marcada per la Unió Europea per a tot l'Estat espanyol no ha estat un objectiu del Govern de les Illes Balears fins que no hi va haver el canvi del govern el passat mes de maig. L'objectiu de l'1,3% per al 2011 estava totalment superat en el mes de juny, que arribava a un 2,11%, el que suposava acabar l'any amb un 4,2% com a mínim.

El control ferri de la despesa pública que vostè, Sr. Vicepresident, ha anat marcant ha permès acabar l'any amb unes xifres més acceptables. S'han reduït prop de 300 milions d'euros en alts càrrecs, assessors, inversions immaterials, estudis, lloguers, parc mòbil, fires turístiques, empreses públiques, etc. Avui l'estabilitat pressupostària, les mesures que la nova llei estatal d'estabilitat pressupostària imposarà, sí són una prioritat absoluta com a garantia de la nostra supervivència econòmica.

En aquest sentit el compromís de complir per a l'any 2012 amb els objectius que definitivament marqui la Unió Europea per a Espanya és un compromís i una prioritat necessària. Per això li volem demanar com veu aquest compliment i amb quines mesures es podrà assolir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el compliment de l'objectiu del dèficit és una de les fites cabdals que necessitam per iniciar la recuperació econòmica. Sense uns comptes públics sanejats, sense una administració que pugui fer els pagaments en temps i forma és difícil que l'economia pugui funcionar bé, i per això aquest objectiu és un objectiu de primera magnitud.

En aquest sentit el pressupost que s'ha fet, que tenim elaborat per al 2012, ens marca un full de ruta, un full de ruta claríssim en què hem de complir rigorosament, rigorosament, amb les partides allà assignades, i per això comptam amb un govern que està convençut d'aquesta necessitat. Comptam amb uns gestors públics que saben de la necessitat vital de complir aquest objectiu i que de qualque manera ja està posat en marxa durant el recorregut que duim en aquests set mesos de govern, que com vostè ha dit ha suposat una reducció de tota aquella despesa que era innecessària per centrar-nos realment en el que és important i el que és essencial.

En aquest sentit quan nosaltres vàrem entrar el dèficit públic pressupostari era del 2,1 a 30 de juny; és fàcil multiplicar per dos, ja que és la meitat de l'any: 4,2 a final d'any. Aquesta seria la trajectòria normal si no haguéssim fet res. Estar mans creuades, com a vegades ens diu l'oposició, ens hagués duit a tenir un 4,2. La realitat és que en aquest moment tancarem el dèficit pressupostari al voltant del 2,7; és evident que després haurem d'afegir empreses públiques, etc., però aquest és el dèficit públic que podem tenir en aquest moment, la qual cosa significa que hem fet passes importants, passes que ens han d'animar a continuar en aquesta direcció. No podem caure en la fatiga, hem de continuar pensant que aquest és l'objectiu principal per aconseguir la reactivació econòmica i per aconseguir creació d'ocupació sòlida, real, i que realment tenguí perspectives de futur.

Per tant jo crec que estam posant les bases, anam per bon camí, tot i que queda molta feina per fer. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 572/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a pujada de l'IRPF aprovada pel Govern central.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 572/12, relativa a pujada de l'IRPF aprovada pel Govern central, i la formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, el Sr. Rajoy es va presentar a les eleccions dient que no pujaria els impostos; fins i tot en el debat d'investidura va dir textualment: "*No nos parece el mensaje más oportuno para los pequeños y medianos empresarios de nuestro país decir que ahora lo que procede es subir los impuestos*". En això coincidia amb el missatge que el Partit Popular de Balears mantenia.

Ara ha aprovat una pujada de l'IBI i de l'IRPF que sobretot recaurà en les classes mitjanes, que seran les que hauran de suportar aquestes pujades d'imposts. Què en pensa el Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia i moltes gràcies, Sr. Barceló. Vostè sap, igual que jo, que el Govern central no tenia prevista una pujada dels impostos. De fet el govern del Sr. Zapatero va anunciar un dèficit del 6%; posteriorment es va saber que el dèficit pujava dos punts, fins al 8%, i davant aquesta situació s'havia de prendre una decisió, es va prendre una mesura que era en aquest cas incrementar els impostos, però, com també ha dit el Govern, d'una manera temporal.

Però sí que li diré que per primera vegada a Espanya hi ha un president que pren decisions, fins i tot a diferència del que ell va comentar...

(Remor de veus)

...decisiones difícils i decisions que a vegades no són fàcils de prendre, però el més important: són decisions que generen confiança i credibilitat, no només als ciutadans i al sector empresarial, sinó també a Europa, base fonamental per a una recuperació econòmica. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President, allò cert és que la situació econòmica ja era complicada, i vostès aquí el mes de desembre deien que no es poden pujar els impostos perquè aleshores el que farem és empitjorar encara la situació econòmica, la situació dels ciutadans; la Sra. Marí. El Sr. Aguiló deia que l'apujada dels impostos té un efecte narcotitzant, i el Sr. Camps, que el Partit Popular ja està fent feina en la reducció dels impostos.

Allò cert és que és molt bo de fer dir les coses i fer-les. Vostès es varen presentar dient "no tocarem els impostos i crearem ocupació". Efectivament, podien haver tocat els impostos; rendes més altes d'IRPF, no n'han volgut; rendes més altes, impost de patrimoni, no ho han volgut, i mentre no volen pujar els impostos a aquells que més tenen les dades d'atur continuen pujant i pujant, i no tenim recursos per fer front a això, ni recursos ni idees.

Sr. Bauzá, vostè va dir que la lluita contra l'atur seria la seva principal preocupació. Des que vostè ha entrat han anat a l'atur pràcticament 28.000 ciutadans de les Illes Balears, una mitjana de 4.600 persones s'ha incrementat l'atur des que vostè és president, 8.200 persones més, variació interanual, de gener de

l'any passat a gener d'enguany. Així com l'any passat estava el creixement de l'aturaturat, vostès des que han entrat l'únic que han fet és destruir llocs de feina, per desgràcia.

Per tant, Sr. Bauzá, idees, capacitat i feina, el que en aquest moment no veim en el Govern. A la fi avui reuneixen patronals i sindicats. Un pacte social per l'ocupació és ben necessari per a aquest país. Per tant demostrin que aquesta falta d'idees..., perquè de moment l'únic que han fet és la Llei d'emprenedors i la Llei d'exempció d'impost; si això són les idees que tenen, ben arreglats estarem, perquè vostè sap perfectament que són paper banyat. Per tant reclamam aquest pacte social per l'ocupació, ben necessari per a aquest país.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Barceló. Miri, falta d'idees, no, el que passa és que no són les seves idees, i en això hi ha una diferència, que és que nosaltres ens vàrem presentar amb un programa electoral que complirem. A mi m'agradaria saber amb quin programa electoral es varen presentar vostès l'anterior legislatura. Bé, ho diré, amb quatre o cinc programes electorals que són difícils de complir, i això no és una falta d'idees, és una terbolesa d'idees.

(Remor de veus)

Però, Sr. Barceló, és molt fàcil des de l'oposició criticar en situacions com aquestes. Jo li diré el que acaba de dir un company seu de l'anterior govern i que els donava suport. El Sr. Thomàs ha dit: "*Todo el mundo sabe que hay crisis* i que han de prendre decisions". Això ho acaba de dir a la seva intervenció. Per tant nosaltres sabem que hi ha crisi però volem ser seriosos. Nosaltres no volem enganar ningú, i el que nosaltres feim és fer una reestructuració, perquè s'han de prendre decisions, i dins aquesta reestructuració això no s'arregla en dos dies. I la situació d'atur que passa Balears i que està succeint a tota Espanya és estructural i s'han de prendre decisions, i en un parell de mesos això no canviarà. El que nosaltres no farem mai és enganar la gent dient que això està arreglat, que simplement perquè ha arribat el Partit Popular això està arreglat.

A mi em sap greu que vostès es mirin entre vostès i que parlin i que diguin aquestes coses. Nosaltres no enganem ningú. Però sobretot el que li diré és que sempre que nosaltres prenguem decisions serà en funció dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears, mai en funció dels interessos partidistes que varen demostrar vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 578/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xifres de l'atur (II).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número devuit, RGE núm. 578/12, relatives a xifres de l'atur, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, ja que parlem d'incompliments electorals, el més greu que ha comès vostè: es va presentar a les eleccions dient que cada aturat nou seria responsabilitat seva i que vostè com a president abaixaria les xifres d'atur a les Illes Balears. Bé, des que vostè és president tenim unes xifres realment preocupants, 98.927 persones a l'atur, 14.000 llocs de feina destruïts a les Illes Balears, i el que és més greu, 57.000 ciutadans de les nostres illes apuntats al SOIB i que no reben cap prestació econòmica.

Considera vostè que aquestes xifres alarmants no mereixen una resposta del seu Govern? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies i bon dia, Sra. Armengol. Estic totalment d'acord amb vostè, necessita una resposta del Govern i l'ha presa des del primer dia, a través de diferents mesures, com és el cas de prendre decisions, reducció de l'administració. Però miri -torn a repetir-, el que nosaltres no farem mai, i ho diré les vegades que sigui necessari, encara que vostès se'n riguin, és que no enganem ningú. Aquestes mesures no són mesures definitives. Per sortir de la crisi no basten una o dues mesures, s'han de prendre moltes mesures i sobretot a nivell estructural. Això és el que està fent aquest govern.

Però sobretot, nosaltres no feim miracles i no enganem ningú. Reducció de l'estructura i sobretot reducció de la despesa pública. Aquest és el camí i amb un poc de temps, i nosaltres ho demostrarem perquè la legislatura és llarga, reduïrem aquestes xifres d'atur, perquè és un compromís de cara a tots els ciutadans del Grup Parlamentari Popular. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. No enganaran a ningú perquè ja els han enganat. És realment al·lucinant. O sigui, l'única mesura contra l'atur és reduir administració pública? És això que hem d'entendre de vostè Sr. Bauzá després de set mesos de governar?

Jo li vull dir una cosa molt clara. La darrera legislatura que avui vostès s'han dedicat a tornar críticar, govern presidit per Xisco Antich, govern presidit per José Luís Rodríguez Zapatero, els darrers set mesos anaven baixant atur. Quan canvia la tendència? Quan vostè comença a ser president d'aquestes illes...

(Remor de veus i petit aldarull)

Per tant, comencin a espavilar-se...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Comencin a espavilar-se perquè alguna cosa no fan bé. Jo diria que moltes coses no fan bé. L'únic que ens han posat damunt la taula...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...ha estat la Llei d'emprenedors. Quants llocs de feina ha creat a les Illes Balears? Cap. Pressupost de la comunitat autònoma? Cap. Llei general turística, crearà més atur a les Illes Balears.

Sr. Bauzá, miri, li ho varem dir des del principi, necessitam un pla de xoc urgent, un Pla de xoc concertat amb agents socials, empresaris, sindicats i les forces polítiques que estam a l'oposició i amb la implicació de les institucions. Necessitam que facin feina, que es posin les piles. Li hem demanat un debat extraordinari en aquest parlament on hi hagi propostes de resolució pactades, ens ha dit que no, que no vol comparèixer davant del problema que tenen els ciutadans de les Illes Balears. Li hem demanat de reunir-nos de forma urgent i ens ha dit que no. Fa dues setmanes ens va cridar per fer-se una foto, molt guapa, molt fantàstica, però això no serveix de res si el Govern no es posa a fer feina.

Necessitam un full de ruta, pactat, amb pressupost públic, amb doblers compromesos i amb polítiques compromeses. Li deman, Sr. Bauzá, que canviï les seves polítiques, que canviï la forma de fer política perquè està enfonsant les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Jo de ver és que crec que ningú no es pot creure, ni vostès mateixos, que la culpa de l'increment de les xifres de l'atur siguin del Govern balear i del Govern del Sr. Rajoy. Ningú no s'ho pot creure, però bé, vostès continuïn amb això que van bé!

Miri, el pla de xoc es va produir el dia que vostès varen deixar de governar. Aquest va ser el pla de xoc de les Illes Balears!

(Aplaudiments)

Però miri, no deixa de ser curiós l'alarmant i greu que és aquesta situació de crisi des del mes de maig, perquè pel que es veu no hi havia crisi abans del mes de maig, tanta sort. Agafin l'acta de sessions quan deien aquí els seus companys i vostès que no hi havia crisi. Sentirem de tot! La mateixa crisi que vostès varen agreujar i incrementar com a conseqüència, primer, de no prendre decisions i, segon, de prendre decisions amb unes polítiques irresponsables que estam pagant tots.

Jo li diré tres coses que nosaltres hem fet, simplement tres. Primera, reducció del sistema públic instrumental, que vostès no es varen atrevir a fer, una. Segona, aprovar uns pressuposts durs, realistes, que vostès ni se varen plantejar, vostè tampoc en el consell d'aquí davant. I tercera, Sra. Armengol, reducció de la despesa contínua. Per tant, és molt curiós que vostè ens doni lliçons quan no va anar a classe ni un sol dia. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 1888/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política turística.

Passam a continuació al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1888/11 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política turística. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta interpel·lació va ser presentada el mes de juliol, a voltes el ritme del Parlament és un poc més lent que la vida real. Però avui valia la pena d'encarar aquesta interpel·lació entorn a allò que la temporada baixa turística, perquè la competitivitat i la sostenibilitat de la nostra economia passa indubtablement per l'allargament de la temporada turística, atès l'impacte del turisme en els diferents sectors de la nostra economia i evidentment també pel seu impacte en l'ocupació laboral que és

capaç de generar. Per tant, allargar la temporada, lluitar contra el que anomenam desestacionalització, ben segur que és un dels objectius prioritaris per al seu govern, així ho va manifestar el conseller i, per tant, com a objectiu prioritari ara i abans. Vull dir que crec que evidentment sempre ho ha estat i sempre és de difícil consecució de fites positives. Segurament trobarem acords entorn als instruments necessaris per aconseguir-ho.

Així i tot, ens agradaria assenyalar els quatre instruments que en aquest moment estan damunt la taula del Govern de les Illes Balears, ateses les compareixences del mateix conseller. En primer lloc la Llei del turisme de les Illes Balears a l'article 72 assenyala dos instruments: un, la creació de producte turístic que motivi l'arribada i el gaudiment de les illes en temporada baixa, esdeveniments, congressos, natura, cicloturisme, esports, cultura, ciutat, evidentment, tot un seguit d'actuacions per desenvolupar; i un segon instrument, les bonificacions fiscals i altres tipus d'incentius que les administracions hauran d'adoptar quan es valori la contribució de l'empresa a la desestacionalització, criteri mínim, tenir obert vuit mesos. Aquest imperatiu que hauran d'adoptar els ajuntaments, no sé si els ajuntaments el coneixen o no el coneixen, a aquest imperatiu, perquè aquest avantprojecte de llei no ha passat per les mesos de turisme de batles, que hauria estat positiu que poguessin conèixer com s'estructura aquest imperatiu en relació amb els municipis.

Però així i tot, dos instruments més. El que ens agradaria assenyalar és la rendibilitat empresarial, que té un efecte evidentment obligat entorn a allò que és l'allargament o minva de la temporada turística. Tenir una rendibilitat per plaça més elevada permet a les empreses tenir obert, sense tenir el cent per cent d'ocupació. Per tant, ajuda que vertaderament es pugui allargar un poc més la temporada. Evidentment la passada temporada viscuda va ser bona i ben segur, ateses les declaracions del conseller, que la propera temporada turística encara serà millor, ben segur, per tant, que es podrà millorar un poc el que fa referència a la rendibilitat empresarial i aquest element podrà ajudar. És a dir, aconseguir volum a l'estiu ens ajuda a rendibilitzar i apujar un poc el que és aquest allargament de temporada. Igualment tant la llei en vigor en aquest moment, de mesures extraordinàries per incentivar la inversió, com la propera Llei del turisme de les Illes Balears, que permetrà incentivar tot el que suposa la millora dels establiments turístics, són unes claus bàsiques per millorar la rendibilitat i, per tant, avançar temporada. Un establiment que es millora, que es renova, allarga temporada amb caràcter general.

I un quart element. La bona temporada, la rendibilitat dels establiments, creim que hi ha els mecanismes establerts perquè es pugui avançar, però també hi ha un altre element que és clau i que avui és notícia, i no precisament en positiu, és el que fa referència a la connectivitat. La connectivitat és determinant pel que fa referència a l'allargament de la temporada, perquè sense transport assequible no hi ha arribades turístiques a les nostres illes. Aquesta temporada baixa, pel que fa referència de novembre a finals de març, lligat a allò que suposa la desaparició d'Spanair, evidentment ens deixa en una situació vertaderament complicada, una situació complicada de pèrdua de connectivitat dins la temporada baixa que podria arribar al 1.100.000 passatgers a les nostres illes. I aquesta és una xifra evidentment molt dura, perquè si ja abans que Spanair tingués crisi, assenyàvem que la reserva d'*slots* ja suposava per a

aquesta temporada baixa una dificultat més, una baixada més en les reserves d'*slot* existents contractades. De fet, així, la comparativa de les dades que tenim de turistes, de passatgers, arribats els mesos de novembre i desembre, ja ens assenyalen evidentment que tenim una baixada important. En dos mesos, novembre i desembre, s'han perdut 66.700 passatgers, vagues de l'any passat incloses.

Per tant, sense comptar amb Spanair, els *slots* havien baixat, les xifres comptabilitzades de passatgers els dos mesos comptabilitzats baixen, i si hi afegim el que fa referència a la retirada de línies que operava Spanair en temporada baixa, que són les que difícilment en aquests moments encara no tenen cobertura o no tenen alternativa amb altres companyies aèries, repetim, aquesta temporada baixa podríem arribar a perdre 1.100.000 oportunitats de seients posats a disposició de les persones que puguin venir aquí, a les nostres illes. Aquesta evidentment és una xifra molt dura i afecta el conjunt i totes i cada una de les illes, Mallorca en 800.000 passatgers, Eivissa en quasi 170.000 i Menorca entorn als 150.000. Tot açò, a més, lligat a programes com els sènior que a Menorca i Eivissa tenen vertaders problemes per garantir l'arribada d'aquests turistes.

Aquesta dificultat de connectivitat té un impacte claríssim pel que fa a l'obertura d'establiments i a les xifres d'ocupació. Ocupació en hoteleria, en xifres concretes, un 7,3% més de persones aturades el mes de desembre; i el mes de gener 1.973 persones aturades a l'hoteleria més que l'any passat. Per tant, veim que vertaderament que la reducció de connectivitat, la reducció de passatgers en temporada baixa s'incrementa i açò té uns efectes automàtics sobre els establiments oberts, els turistes arribats i l'ocupació laboral.

Per tant, unes xifres -repetim- difícils i preocupants. Som conscients que en aquest moment el que fa referència a Spanair, el Govern ha presentat mesures per poder donar cobertura a les línies que s'haurien de cobrir. La majoria són pel que fa referència a temporada alta.

Per tant -repetim- en aquest moment estaria bé que fóssim capaços de poder plantejar un full de ruta d'actuació lligat al fet que la propera temporada baixa aquesta connectivitat, aquesta millora de connectivitat que té una incidència clau en l'ocupació també laboral a la nostra comunitat i també un impacte positiu en la nostra economia, estaria bé poder-ho treballar i, en aquest sentit, poder arribar als acords que facin falta. Som conscients que és una assignatura molt difícil. Dels quatre instruments, estic convençuda que dos poden millorar, en producte turístic també trobaran el nostre suport; en connectivitat, a la fi, creim que és la gran assignatura pendent pel que fa referència a temporada baixa i les dades específiques i concretes que acabam d'assenyalar així ho diuen.

Per tant Sr. Conseller, en aquest sentit aquesta és la interpel·lació a la qual avui voldríem que li donés resposta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Conseller de Turisme, quan vostè vulgui.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Barceló. Empezando por su propio esquema, creo que es interesante, quizás se podría ampliar o mejorar, pero los cuatro instrumentos que usted ha mencionado son realmente interesantes. Están bien, son lógicos y son empleables para esa mejora de nuestra temporada baja.

El primero al que se refiere es la ley que en estos momentos está siendo objeto de alegaciones, sin duda se mejorará su texto y estoy absolutamente convencido de que tendrá una virtualidad práctica muy interesante, y dentro de ley a través de esos planes de intervención en los ámbitos turísticos, a través de los PIAT, a través del cambio de uso, y por supuesto, todo ello encaminado a la rehabilitación de las zonas maduras. Es cierto, ha citado alguno de los puntos dentro de este borrador de anteproyecto de ley que pueden ser interesantes, efectivamente lo son, ha dicho que no ha pasado por la mesa de alcaldes, pasará, estamos iniciando y creo que de una manera bastante productiva, un debate social, estudiando muchísimas alegaciones. Y yo sinceramente, independientemente de los posibles errores que se puedan detectar, creo que es la manera idónea y perfecta para establecer y abrir un debate social y que al final el texto sea, primero lo mejor posible desde un punto de vista técnico; y segundo, lo más consensuado posible entre las diferentes fuerzas políticas, con lo cual, no tenga usted ninguna duda que al final se negociará todo al máximo, se respetarán las competencias que se tengan que respetar y se llegará al máximo de acuerdos que se pueden llegar, eso sí, sin renunciar a unos principios establecidos en unos programas políticos que lógicamente son un contrato para nosotros con la ciudadanía.

Hablaba de la rentabilidad empresarial, de la buena temporada, de la buena temporada de la que no fuimos nosotros los responsables y seguramente, y es duro decirlo, seguramente tampoco seremos los responsables de la temporada de este año. Es decir, yo creo que nuestros males son estructurales, las medicinas que se tienen que aplicar son muy duras y se van a tener que aplicar con medidas que vamos a tener que desarrollar a lo largo de los próximos meses y yo diría que años. Entonces, creo sinceramente que se empezará a notar nuestra gestión como Gobierno autonómico en sentido positivo o negativo, probablemente dentro de un par de años. Evidentemente, que la temporada sea buena por motivos ajenos a nuestra comunidad autónoma nos llena de satisfacción a todos los miembros de esta cámara, pero siempre debemos reconocer que es por causas ajenas a nuestra propia gestión, puesto que nuestra gestión en los últimos años ha dejado bastante que desear.

Y el punto número 4, que es el de la conectividad, efectivamente, es un tema que nos supone un problema y estamos absolutamente todos de acuerdo tanto en la existencia del problema, como en las soluciones, porque si hay algo en lo que hemos estado de acuerdo los grupos políticos es en las soluciones a aplicar, pero se concreta ese problema y encima parece que se atribuye a un gobierno que no tiene competencias sobre el mismo y encima cuando estamos hablando del cierre de una compañía privada que ha cerrado por estrictos motivos de gestión privada, una compañía que encima está ubicada en Cataluña.

Entonces, bueno, la reacción por parte de nuestro Gobierno fue inmediata, por parte del presidente, por parte del conseller, por parte de dos directores generales, uno de la Conselleria de Salut, y el director general de Puertos y Aeropuertos, y se hizo todo lo que se tenía que hacer y más.

Pero pasando ya al tema de las acciones que vamos a llevar a cabo, no nos podemos limitar a los instrumentos, a los cuatro instrumentos que usted ha dicho, ni a la rentabilidad empresarial, ni a la buena temporada, ni única y exclusivamente a la conectividad, dentro de la conectividad, evidentemente, hay muchas cosas por hacer; nosotros las hemos hecho: el 24 de enero estuve con la ministra y le planteamos, como he contestado en la pregunta anterior, pues la revisión de las tarifas a la baja en un 25%; la obligación del servicio público en los vuelos interislas; la tarifa única universal, con independencia que sea de ida o de vuelta y el momento en que se saque el billete; el código compartido, sea cual sea la compañía que opere en la SP. Pedimos también la declaración de servicio público de los vuelos con la península, especialmente para las islas menores y en temporada baja, y también la negociación y legislación para la exención del pago por el equipaje turístico deportivo, esto en Canarias ya existe, hay convenios con algunas de las compañías, por los cuales pues los palos de golf y determinados instrumentos destinados al turismo deportivo pues no pagan ningún tipo de precio. También evidentemente le solicitamos la lucha contra la competencia ruinosa y la supresión de las bonificaciones que derivan necesariamente en esa competencia ruinosa; la puesta en marcha de la cogestión aeroportuaria y la colaboración en la aplicación de la quinta libertad, que es ese sistema por el cual se podría enlazar Palma con trayectos internacionales, mediante una específica política de tasas aeroportuarias.

Esto le fue pedido a la ministra, tomó buena nota, yo creo que mostró mucho interés y vamos a ver qué resultados tenemos. Estamos empezando nosotros y a nivel estatal una legislación y tenemos mucha ilusión y mucho tiempo por delante para intentar sacar por lo menos alguna de estas solicitudes.

Es verdad que también tenemos la Mesa de Alcaldes por el Turismo, como otro elemento que es muy útil, y yo, como exalcalde, le aseguro que creo mucho en esta figura, puesto que nos damos cuenta de que muchísimas veces el operador turístico, el hotelero, la agencia de viajes nos dice, por favor, mantengan ustedes el municipio limpio, seguro y mantenido, y a veces pues intentamos hacer grandes políticas promocionales y realmente estamos olvidando lo que realmente se nos pide o se les pide a los encargados de la gestión municipal, que es la mejora y el perfecto estado de mantenimiento del producto, sin el producto en perfecto estado no seremos competitivos y entonces será imposible conseguir esa ansiada desestacionalización.

Por otro lado, también, estamos poniendo en valor otros productos interesantes que pueden demostrar que tenemos atractivos adicionales al conocido sol y playa, como pueden ser el golf, la náutica, el ciclismo, senderismo, *nording working*, cultura, gastronomía, *meeting wellness*, cruceros, entre otros; de hecho pues estamos haciendo un inventario, que no existía, de este tipo de productos de cada zona, y emplearemos el plan de márketing de Turespaña para su puesta en valor.

El 9 de febrero tendrá las jornadas el Balears Cruise Forum que se presentarán todas las oportunidades de negocio que el turismo de cruceros puede suponer para las Islas Baleares.

Estamos tratando también y preparando promociones con acciones externas e internas, externas como las ferias especializadas y *workshops*, y las internas, los viajes de prensa y los viajes de agentes de viajes, para que conozcan directamente y en primera persona la variedad de oferta e infraestructuras y todos los atractivos que estas islas tienen como adicionales al sol y a la playa.

Y por último, también, a finales de marzo vamos a organizar, estamos organizando ya el Foro de Turismo de Temporada Baja 2012, que va a reunir al sector público y al sector privado, con el objetivo de establecer estrategias para la promoción y comercialización de la oferta en temporada baja, porque hay que reconocer que, todos, no es culpa de unos ni de otros, es una gran asignatura pendiente y deberíamos mejorar el actual posicionamiento de nuestros productos de invierno que no han sido puestos en valor lo suficiente en las pasadas legislaturas.

Finalmente, producto de varias conversaciones con las oficinas españolas de turismo, las cuales, una en concreto, recuerdo en una reunión que me dijo que no les llegaba información los últimos años de los productos que nosotros teníamos, pues se han preparado lo que se llaman *newsletters* mensual, unas cartas de información mensual, donde se les comunica a estas oficinas de turismo, a los operadores turísticos, a las compañías aéreas, etcétera, aquellos eventos de interés que cada mes van a tener lugar en nuestras islas.

Por todo ello, yo creo, sinceramente, que a los comentarios, yo creo que acertados, que usted ha realizado, se pueden añadir todos estos que nosotros hemos preparado y que, sin ninguna duda, permitirán que nos convirtamos en un destino más competitivo y, una vez seamos destino más competitivo, podremos luchar por esa ansiada desestacionalización.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, evidentment hi ha coses que obligatòriament hi estarem d'acord, com tot el que fa referència a producte turístic, hi ha qüestions que necessiten marge de temps, ben segur, i per tant en aquest sentit tot i més, però hi ha coses que no poden esperar, i açò també, sense cercar culpables, hi ha situacions que obligatòriament haurem de ser capaços de resoldre amb un poc d'urgència. Un poc d'urgència perquè què ens trobam? Ens trobam que fins i tot la falta de vols en aquest moment posa en qüestió, posa en perill el que fa referència a les vacances de l'INSERSO, unes places molt necessàries per mantenir hotels oberts i llocs de feina a cadascuna de les illes, i aquesta és una realitat urgent de demà. Igual que és una realitat urgent el fet, i això no ho hem comentat, que durant la temporada d'hivern, a més de perdre aquest 1.100.000 possibilitats de turistes a la nostra comunitat autònoma en cinc mesos, de novembre a març, cinc mesos perdem connectivitat per a un 1.100.000 seients, açò és moltíssim, però no només és aquesta quantitat, és que també pugem els preus de les tarifes, malgrat diguin que no, per anar a Madrid fins a 1.300 euros des de Menorca.

Idò açò són urgències, hi ha un termini o unes mesures a mig termini, però hi ha unes mesures que obligatòriament hem de demanar al Govern que les doni una resposta a curt termini. I són, repeteix, de temporada baixa. No podem conformar-nos a perdre, repetim, 1.100.000 oportunitats que arribin turistes a les nostres illes, són molts en cinc mesos, són moltíssims, i tenen uns efectes no només damunt els establiments sinó, evidentment, damunt tota l'economia.

I és més tot açò una altra vegada el Sr. Bauzá fa el discurs de bo: "*Apuesta por mejorar las conexiones en invierno*", açò ho deia el mes de setembre, i en aquests moments estam pitjor que mai, estam pitjor que mai, mai no haviem estat tan malament ni en preu ni en freqüències. I després què ens preocupa que hi ha contradiccions?

El Sr. Conseller de Turisme va anar a Madrid i va demanar les obligacions de servei públic per a les illes de Menorca, d'Eivissa, per a la nostra comunitat, en canvi el Sr. Rodríguez, que comanda molt, clar que sí, no?, ens diu que res, primer titular de primera pàgina, que no hi haurà declaració de servei públic, el Sr. Rodríguez.

El Sr. Bauzá s'asseu amb el president de Canàries i assenyala que rebaixaran les taxes aèries, en breu -diu la secretària d'Estat-, *hombre*, "*Bauzá y Rivero exigen que es rebajen las tasas aéreas*". El Sr. Conseller va a Madrid i demana que davallin les de Palma, si no està escrit malament al propi comunicat del Govern, que davallin les de Palma per aplicar la cinquena llibertat.

Hi ha massa contradiccions que no donen precisament ni garanties ni tranquil·litat que totes les mesures que han anat treballant a proposta per millorar es vagin tirant endavant, perquè el Sr. Bauzá diu una cosa i els seus consellers no estan possibilitant en els marcs que toca el que el Sr. Bauzá diu. I per tant, en aquest sentit, repetim, estam en un element clau per a la nostra economia, que és la connectivitat; que està be tenir un pla a mig termini, tot el suport del món, però que també necessitam un pla d'urgència, perquè amb la situació econòmica que vivim, amb les xifres d'atur i de destrucció d'ocupació que donam, no ens podem permetre anar a llarg termini, ni a mig termini, necessitam actuar de manera conjunta i amb urgència.

La xifra que hem donat avui, que vam conèixer dijous passat, no publicitada a la nota de premsa del Govern, deia una xifra duríssima, 14.000 llocs de feina destruïts el mes de gener en relació amb el mes de gener de l'any passat, és una xifra duríssima, el segon ritme de destrucció d'ocupació més alt de tot l'Estat. Front a açò tenim el turisme que és una gran oportunitat, però els turistes han de poder arribar a la nostra comunitat i per açò necessitam connectivitat, entre d'altres coses.

I repeteix, en aquest moment supressió d'Spanair més les reduccions anunciades per totes les companyies aquesta temporada baixa suposa la reducció d'1.100.000 seients a la nostra comunitat en cinc mesos. I açò evidentment és una xifra que difícilment podem aguantar, a més dels problemes específics de Menorca i d'Eivissa que vertaderament arriben a ser sagnants en freqüències i en preus. Per tant, necessitam urgentment un pla, unes mesures a curt termini per aturar aquesta embestida i treballar perquè l'hivern que ve estiguem un poquet millor.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Torn de contrarèplica per al Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, Sra. Barceló, veo que se ha centrado usted prácticamente en el tema de la conectividad y, bueno, le vuelvo a repetir que el tema de la conectividad sabe perfectamente que es un tema sobre el que no tenemos absolutamente ninguna competencia, que intentamos tenerla por la petición de la cogestión aeroportuaria, cosa que ustedes no hicieron durante cuatro años, pero bueno, si ustedes lo hubieran hecho es muy posible que ya tuviéramos esas competencias y entonces tendríamos más que decir, más que hacer y más que decidir en estos momentos de crisis. Pero como no lo hicieron aquí estamos nosotros intentando mediar con Madrid para que nos apliquen las soluciones que nosotros no podemos aplicar, gracias a su incompetencia.

En cuanto a los problemas que surgieron en relación a Spanair, pues nosotros inmediatamente reaccionamos, el Gobierno envió a dos directores generales, al director general de Salud de la Conselleria de Sanidad, donde se puso a mediar para las reclamaciones que se tenían que hacer, unas 360 reclamaciones fueron mediadas a través de este director general y enviadas a Madrid para que se actuara en consecuencia, a igual de nuestra conselleria, el director general de Puertos y Aeropuertos estuvo en contacto permanente con los directores de los aeropuertos para asegurarse del bienestar de los pasajeros afectados y conocer el número de reclamaciones interpuestas.

Una vez hecho esto ya, *in situ* y en los primeros minutos, evidentemente tuvimos que analizar cuál era realmente el impacto que Spanair iba a tener en nuestra conectividad aérea y, entonces, fruto de los contactos y de las informaciones dadas por AENA, se comprobó que los movimientos de la aerolínea en Baleares son con Palma, en temporada alta, el 4,2%; en temporada baja, el 6,7; en Eivissa, el 4,4%, en temporada alta, en temporada baja el 9,8%, y en Maó el 9,24% en temporada alta, y en temporada baja el 11,71%, esto hace que estemos hablando de un 7% sobre el total de la conectividad aérea de nuestra islas. Esto era un tema que también se tenía que aclarar, puesto que se habían barajado cifras mucho mayores que para nada se correspondían con la realidad.

¿Qué se hizo también? Inmediatamente se consiguió la aplicación de las tarifas de rescate para 60, 90 y 100 euros y que no se aplicaran las tasas aeroportuarias a las compañías aéreas que aplicaban esas tarifas de rescate, con lo cual la reacción de la ministra yo creo que fue inmediata y se hizo todo lo que se pudo en la medida de sus posibilidades.

¿Qué hicimos desde el punto de vista del Gobierno autonómico? Reunimos inmediatamente la Mesa del Transporte, el jueves pasado, a las once de la mañana, donde ahí evidentemente dimos cuenta de la situación; recibimos, a su vez, información, y se nos comunicó por parte de Iberia Exprés que de marzo a octubre los aeropuertos de Palma, Maó e Eivissa iban a tener conexión con la península, que fue una buena noticia que allí mismo nos dieron, y que la compañía Orbest tenía la intención de operar un vuelo Maó-Madrid directo, todos los lunes, desde el 13 de febrero hasta abril. También se nos comunicó, por el representante de Air Europa y otras compañías aéreas allí representadas, que estaban gestionando con el Ministerio de Fomento la reubicación de los paquetes correspondientes al turismo senior, con lo cual que preveían que estuviese solucionado en unos pocos días.

También se han mantenido conversaciones con el Ministerio y la Dirección General de Aviación Civil para que hagan un seguimiento detallado de las tarifas o precios de los billetes, por si éstos pudieran ser abusivos, y en estos momentos nos han asegurado que están realizando estos estudios para actuar en consecuencia, en el caso de que así sea.

Y por último, el director general se reunió, el viernes pasado, con la secretaria general de Transportes y con el director general de Aviación Civil para intentar paliar la situación producida en general.

Está claro que usted dice, bueno, la OSP, la OSP de los vuelos con la península, especialmente en temporada baja y con las islas menores, usted dice que se lo he pedido a la ministra; claro que se lo he pedido, y la ministra ha dicho que lo estudiará; si el Sr. Rodríguez ha dicho que va a poder ser o que no va a poder ser, pues bueno, una cosa es que lo haya dicho el Sr. Rodríguez, otra cosa es que lo diga un medio de comunicación y otra cosa es que la ministra se lo haya dicho al Sr. Rodríguez. Es imposible que haya tenido tiempo material de estudiar la viabilidad de esa OSP y que ella se lo haya comunicado al delegado del Gobierno, con lo cual aquí el interlocutor válido en estos temas soy yo, porque yo estuve con la ministra sentado y me dijo que lo iba a estudiar.

Y en relación a la quinta libertad y la reconsideración en relación a las tasas aeroportuarias, no tiene nada que ver; una cosa es la reconsideración global que se pueda hacer en relación a las tasas aeroportuarias en aeropuertos desfavorecidos, como pueden ser los insulares, sin que ello signifique para nada que este Gobierno central vaya a institucionalizar la barra libre, y otra cosa es la quinta libertad que es una cosa totalmente distinta.

Y finalmente, el 8 de noviembre, se les envió un e-mail para que ustedes hicieran todas sus aportaciones en tema de conectividad y no han hecho absolutamente nada, absolutamente nada desde el 8 de noviembre esperando sus sugerencias en estos temas, tanto ustedes como el Grupo Parlamentario PSM-Iniciativaverds y Entesa per Menorca, se les invitó, por correo, aquí tengo el correo: "Desde la Dirección de Puertos y Aeropuertos se está elaborando un documento de medidas tendentes a mejorar las obligaciones de servicio público en el transporte que actualmente tenemos en Baleares, siguiendo instrucciones del director general les agradecería que me hicieran llegar sus propuestas". El PSM lo recibió, el PSOE lo recibió y hasta el día de hoy han estado ustedes calladitos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 5875/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de dependència, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3100/11.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Moció RGE núm 5875/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa -pregaria un poc de silenci, per favor-, relativa a política del Govern de les Illes Balears en matèria de dependència, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3100/11.

Per defensar aquesta moció té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia una altra vegada a tothom, gràcies, Sr. President. Lamentar la no presència de la consellera de Benestar Social en aquesta moció, d'un tema que ella sempre ha dit que li interessava i que volia conèixer l'opinió de l'oposició.

Efectivament, aquesta moció sorgeix d'una interpel·lació feta el 13 de desembre, vull dir pràcticament dos mesos després, i la voluntat sempre d'una moció té a veure una mica amb l'actualitat d'aquella interpel·lació, per tant en aquest cas ens queda una mica enfora. En tot cas hi passaré punt per punt per anar directament a la defensa de cada un dels punts. Són cinc punts que confii que aquest parlament ho puguem suportar.

El primer és reconèixer la importància que té en aquests moments el dret de rebre una prestació pública per poder atendre les persones que tenen un problema de dependència, bé sigui per la seva edat o bé sigui per una discapacitat, això és d'una importància fonamental dins la història d'aquesta democràcia, de la democràcia de la comunitat autònoma, però també de l'Estat, perquè és la primera vegada que es reconeix un dret social, és la primera vegada que ens equiparam una mica a Europa. Igual que tenim que un al·lota, a partir de sis anys, o una nina a partir de sis anys té dret a una plaça escolar, també tenim a partir d'ara que quan tens un determinat grau de dependència tens dret a una prestació social, això ha estat inaudit a l'Estat espanyol fins escassament fa uns anys. I després perquè és un reconeixement a una necessitat, que és compartida, que és comuna a tots, vull dir que cada vegada més hi ha aquesta necessitat de totes les famílies perquè tenen un fill o una persona amb discapacitat a la família o perquè tenen una persona major. Ja no és un grup de famílies que tenen aquest problema, sinó que s'ha estès al conjunt de la població i, per tant, aquest reconeixement d'aquesta necessitat i d'aquesta importància.

El segon punt parla de rebutjar com a parlament les declaracions del Sr. Mariano Rajoy, que a una entrevista a un mitjà de comunicació, uns dies abans de les eleccions del 20-N, afirma que la Llei de dependència era inviable. I, de fet, aquest pensament l'ha duit a parilitzar el grau 1 d'atenció a la dependència. Nosaltres pensam que aquestes declaracions fetes per un polític han de ser rebutjades per un parlament democràtic. Un polític no es pot situar com un empresari. Un empresari pot dir, escolti és viable fer un parc temàtic? És viable fer un centre comercial? Però un polític no ha de fer aquesta pregunta. La pregunta que s'ha de fer un polític és: és necessari això? És necessari que les persones majors, les persones amb discapacitat puguin tenir una prestació social? O puguin tenir cobertes les seves necessitats? Sí, o no. És just socialment que això succeeixi? Doncs si és necessari i si és just, perquè sembla que sempre hem dit que sí en aquest parlament, l'obligació d'un polític és fer-ho viable, no a l'inrevés. Com que no és viable, com que ens costarà doblers, com que serà difícil, com que no ho tendrem fàcil, ja ens n'oblidam. Això no és l'opció d'un polític. L'opció d'un polític és millorar la realitat. Per tant, volem que aquest parlament rebutgi les declaracions.

Després el tercer punt és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les illes que en un termini de sis mesos presenti al Parlament un document que reculli les línies estratègiques i objectius que té el Govern en relació amb la Llei de dependència. I veuran que hem posat sis mesos, ja n'han passat set, de mesos, i en donam sis més, pràcticament un any perquè aquest parlament conegui el que vol fer la Conselleria de Benestar Social en temes de dependència. No ho coneixem. La Sra. Consellera va dir que ella pensava que dir el que ha de fer un polític era crear expectatives falses i que per tant, ella no volia crear expectatives. Nosaltres pensam que no, el que ha de fer un polític és explicar els compromisos que té amb els ciutadans i a partir d'aquests compromisos es podrà avaluar la seva opció. Tot i així, quan posteriorment a la rèplica, a la pàgina 655, perquè la consellera moltes vegades em diu que no l'escolt, no només l'escolt, després llegesc el que ha dit per no tenir cap dubte, va dir a la pàgina 655 del *Diari de Sessions*, a la meua pregunta de veure si faria un, pla va dir, que efectivament, "no ho ha fet encara perquè estam parlant de col·lectius molt sensibles, molt vulnerables i volem tenir molta precaució. Si perquè vostè quedi més tranquil·la hem de treure, com vostè diu, d'aquí a un parell de mesos un document, idè el treurem. No es preocupi que ho farem". Doncs una mica recollint aquestes paraules de la consellera, volem que aquest parlament li doni un termini de sis mesos. Pensam que és prudencial, set mesos ja de gestió més sis mesos que pot tenir aquest parlament.

M'agradaria dir-li a la Sra. Consellera, que no és present en aquest debat que a la pàgina del *Diari de Sessions* 654, també es va comprometre d'una forma molt concreta que en un termini molt breu contestaria totes les preguntes pendents de contestar en temes de dependència. Doncs que sàpiguen els senyors diputats que han passat dos mesos i que encara no ha contestat les preguntes que es va comprometre a contestar el 13 de desembre, que moltes ja duïen un retard de tres mesos, que ara hem demanat que per favor es presentin en comissió per poder contestar aquestes preguntes, i no tenim la sort que vengui ni tan sols a comissió a contestar aquestes preguntes que ja duen un retard pràcticament de quatre o cinc mesos. Així és molt difícil fer un seguiment de la seva gestió.

El punt 4 parla que el Parlament de les Illes Balears demana al Govern i sabem que és un esforç, però és un esforç necessari, que s'obrin les residències de Sant Jordi d'Eivissa i de Sant Antoni. La residència de Sant Jordi d'Eivissa ja es va inaugurar, mostrar al públic, a finals de la passada legislatura, estava pendent acabar-hi unes aplicacions per poder aconseguir l'autorització, però pot estar pràcticament en funcionament. La residència de Sant Antoni -benvinguda, Sra. Consellera-, a la residència de Sant Antoni durant l'any 2011 s'havien d'equipar les residències, s'havien acabat les obres i l'equipament i pensam que ja ha d'estar en condicions en sis mesos de començar a funcionar. Sabem que hi ha persones que estan pendents d'aconseguir plaça residencial a Sant Jordi i a Sant Antoni i pensam que el Govern ha de fer aquest esforç. A més, es crearan llocs de feina, que el nostre grup parlamentari sempre insisteix molt en el fet de la creació d'aquests llocs de feina, de proximitat, de qualitat, etc. Per tant, pensam que és important que se faci aquest esforç.

Finalment el darrer punt, i permetin-me situar-me en el moment en què es va fer la interpel·lació, abans d'aprovar-se els pressuposts, però també pensam, tot i que a nosaltres ens hauria agradat discutir-ho abans de presentar els pressuposts, també el volem plantejar ara, que s'habiliti que el Govern també faci un esforç per poder habilitar econòmicament l'ampliació dels concerts amb els municipis per augmentar places concertades municipals i també a residències privades. La passada legislatura se va fer un esforç, primer es varen obrir totes les residències que s'havien contractat; després es varen fer places concertades amb els municipis, primer allò públic; després es va fer l'ampliació de les places concertades amb els contractes de residències que hi havia; i es volien fer les residències privades. No va ser possible, no vàrem tenir pressupost el 2010, però pensam que això ha de ser un objectiu d'aquest Govern.

Volem insistir que dins la Llei de dependència, dins la creació i dins el desenvolupament de la Llei de dependència hi ha un important creixement de llocs de feina, llocs de feina que podem dir que són qualificats, és un dels temes fonamentals de la nostra comunitat autònoma, crear llocs de feina qualificats, no deslocalitzables, de proximitat, que és un dels temes dels llocs de feina que poden generar qualitat de vida. I fixin-se que ho volem posar fàcil al Govern, no li estam dient ni quantia ni temporalitat, el que sí volem i la legislatura són quatre anys, no són dos mesos ni tres dies, no posam quantia ni temps, però pensam que aquest ha de ser un dels objectius del Govern, si no pot el 2012, dins el 2013, però que el Parlament insti el Govern, perquè això sigui un dels objectius d'aquesta legislatura, a ampliar les places municipals i posar aquesta partida dirigida a les residències privades. Vàrem poder arribar en temes de residències privades a fer una proposta legislativa, crec que era un decret, perquè aquestes residències poguessin tenir una contractació molt elàstica i flexible amb les necessitats que pogués pagar el Govern. Aprofitin la feina feta de l'anterior legislatura que molta, com és natural està feta per funcionaris que vostès tenen, per tant, tenen la garantia jurídica, però que això sigui un objectiu d'aquesta legislatura.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. S'hi manté una esmena RGE núm. 703/12 del Grup Parlamentari Popular. Per defensar-la té la paraula la Sra. María José Bauzá.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias Sr. Presidente. En cuanto al punto primero de su moción, vamos a votar a favor. Y lo hacemos porque desde el Grupo Parlamentario Popular decimos que sí a la Ley de dependencia, porque creemos firmemente en la necesidad de un sistema nacional que asegure la atención a las personas que carecen de autonomía personal. La Ley de dependencia fue un primer paso, un paso muy necesario en nuestro país y en el que todos los grupos políticos coincidíamos. Como así se expresó en la renovación del Pacto de Toledo en el año 2003. El Partido Popular apoyó la ley tras un trámite parlamentario denso, en el que por otra parte incorporamos importantes mejoras. Y dimos apoyo a la ley, a pesar de que no respondió al necesario consenso que debe amparar una ley de esta trascendencia. De hecho, no había ni un sólo consejero de comunidad autónoma que hubiera apoyado explícitamente su texto. Se hizo sin contar con nadie, ni con las asociaciones representativas del sector, ni con la mayoría de los grupos parlamentarios de la cámara. El proyecto de ley recibió a su vez severísimas críticas del Consejo Económico y Social, del Consejo de Estado y de numerosos sectores. Mucho anuncio, mucha publicidad y ni una sola respuesta. Se presentaron hasta tres enmiendas a la totalidad y más de 600 enmiendas parciales. Como ven, únicamente la voluntad de consenso y la responsabilidad de los demás partidos, llevó a la aprobación de la Ley de dependencia. A pesar de ello, desde el Partido Popular la apoyamos y la apoyamos porque creemos que esta ley era y es necesaria.

Estamos hablando de casi 3 millones de personas que tienen problemas, problemas a los que tienen que dar respuesta cada día con su esfuerzo y con mucha dedicación a sus familiares dependientes. La dependencia constituye un desafío de primer orden para nuestro sistema de protección social, pero la forma de abordar este planteamiento no es ni mucho menos un tema menor, ya que equivocarse, dar falsas expectativas, anunciar cosas que no son, pueden frustrar aún más las expectativas de muchísimas personas. La falta de compromiso, de voluntad y sobre todo de financiación en la puesta en marcha ha motivado que hoy las personas dependientes y sus familias se sientan totalmente defraudadas. El Gobierno ha realizado un desarrollo de la ley lento y con pocos aciertos, no ha aportado financiación suficiente para hacer frente a la implantación de la ley. Las partidas del estado para dependencia se redujeron en 400 millones en 2010 y en 2011 se redujeron en un 10% más, financiación que se redujo todavía más con el decretazo del Sr. ZP, de que los dependientes también fueron los perjudicados, junto a pensionistas y funcionarios. Además de la financiación no están satisfechos dependientes y mayores por la lentitud y burocratismo que rodea la gestión de las prestaciones, porque llegan tarde, por la desigualdad de acceso a los servicios, por los baremos desiguales, por los criterios divergentes o por la falta de programas para menores de tres años dependientes.

Desde el Partido Popular creemos que es un momento excelente para que las personas dependientes, sus familias, la sociedad entera se preocupe por las necesidades de los mismos y les prestemos atención, ayuda y asistencia social. Y enlazo con el punto 2 de su moción. Sra. Santiago, le voy a pedir que retire este punto, puesto que me parece del todo demagógico. Y me parece demagógico puesto que es el propio informe de valoración de la Ley de dependencia, elaborado por el Ministerio de la Sra. Pagín, que en su página 476 dice

textualmente: “un sistema de financiación que en parte se considera insuficiente y que arroja dudas sobre su sostenibilidad futura”. Y son muchos los que consideran que la ley de dependencia no sólo no está cumpliendo su función y es revisable, sino que está mal financiada. Tanto el informe del grupo de expertos solicitado por el Congreso de los Diputados, como el del Comité Español de Representantes de Personas con Discapacidad y otros elaborados por responsables del sector, coinciden en las carencias de la ley. El mismo presidente de CERDMIT, preguntado sobre la aplicación de la ley, dice que la norma hubiera supuesto el ideal para algunas personas con discapacidad, pero que no lo ha sido ni de lejos. Por su parte la Federación de Empresas de la Dependencia ha denunciado que la deuda de más de 1.000 millones de euros de las administraciones con el sector hace inviable su sostenibilidad. La Confederación Española de Organización de Mayores lamenta que la puesta en marcha de la ley se hiciera de forma precipitada y sin un modelo que garantice una financiación suficiente y estable. Todo ello demuestra que a pesar de que en el momento de su aprobación, el Sr. Zapatero definió la Ley de dependencia como su gran proyecto social, hoy es un hecho que Zapatero ha engañado a los españoles al asegurar que habría dinero para desarrollar esta normativa. Creo que al que deberíamos reprobar es al Sr. Zapatero. Sin embargo el Sr. Rajoy desde el año 2005 le viene ofreciendo al Sr. ZP un pacto de estado para la Ley de dependencia. En su debate de investidura como presidente, ha garantizado que quiere que la atención a la dependencia sea la cuarta pata del estado del bienestar, aunque lógicamente ha advertido que hay restricciones presupuestarias y que habrá que decidir qué se puede financiar. Y es más, tanto le preocupa el desarrollo de la Ley de dependencia que ha llevado este tema a uno de los primeros Consejo de Ministros, el de 30 de diciembre del 2011, donde afirmó que el Gobierno mantendrá en 2012 las prestaciones en materia de dependencia. Como puede ver, Sra. Santiago, su alarmismo es totalmente injustificado, puesto que el compromiso del presidente del Gobierno con la dependencia es muy claro.

Respecto del punto 3 votaremos en contra. Usted le pide al Govern que presente en seis meses un documento sobre las líneas estratégicas en dependencia. ¿Y qué documento presentó usted en cuatro años, Sra. Santiago? Ninguno, ninguno. Miren, los objetivos a día de hoy de este gobierno son dar cumplimiento a la ley que es la que marcará la hoja de ruta y sobre todo mejorar la atención a la dependencia en esta comunidad. Creo que los anteriores gestores dedicaron demasiado tiempo a los planes, los programas, los mapas asistenciales, las fotos, pero poco tiempo a dar respuesta a las necesidades reales de los ciudadanos. La prioridad es agilizar los procesos administrativos y reducir la burocracia. Sra. Exconsellera, ¿no dice usted siempre que es la única que ha hecho algo por la dependencia en esta comunidad? Supongo que entonces cuando Comisiones Obreras ha señalado que Baleares es la antepenúltima comunidad en grado de implantación del servicio a la dependencia y ha lamentado que el desarrollo en la implementación de la ley es realmente triste, se está refiriendo por supuesto a su gestión.

Respecto al punto 4 de la moción. La anterior consellera de Asuntos Sociales afirmó una vez que no inauguraría nada que no pudiera poner en marcha. Pues con Sant Jordi hizo una excepción, inaugurándola sin ni siquiera tener la autorización previa del consell. Por cierto, tiene delito que ustedes nos pidan ahora la apertura inmediata de las residencias, cuando ustedes han tenido cuatro años cerradas estas residencias, cuatro años, Sra. Santiago, ¡cuatro años!

(Alguns aplaudiments)

Por otra parte, creo que no podemos hablar de este tema sin aportar las declaraciones hechas por la anterior consejera insular de Política Social y Sanitaria del Consell Insular de Ibiza. En junio del año pasado la consellera en funciones nos decía que “asume la responsabilidad de que el Govern del pacto no haya cumplido sus compromisos económicos con el consorcio sociosanitario, lo que ha provocado un déficit y el impago de 2008 de las cuotas de la Seguridad Social de los trabajadores”. Según comentó la misma Sra. Abascal, en los últimos tres años el Govern del pacto sólo había aportado 177.000 euros de las anualidades de 1,5 de euros que debería aportar. Ahora la Tesorería de la Seguridad Social reclama al consell y al Govern, como responsables solidarios del consorcio, el pago de 2,2 millones de euros de este organismo, que dejó de pagar a la Seguridad Social en concepto de cotización de sus empleados. Además, nos reconoció que debe 1,3 millones de euros a sus proveedores, según la propia Abascal, también debe 175.000 euros al Centro Reina Doña Sofía y más de 158.000 euros a la Cruz Roja que ha estado más de dos años realizando un servicio para el consorcio por el que no ha cobrado ni un sólo euro de lo estipulado...

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Realmente una gestión de la que pueden sentirse muy orgullosos. Eso sí, el consorcio sociosanitario contrató a principios de 2011 a una persona para ocupar el puesto de directora de la residencia de Sant Antoni, sí, esta misma que todavía no está abierta. No tenían para pagar las cuotas de la Seguridad Social de los trabajadores, pero sí para contratar a una directora sin residencia, ¡por supuesto! Mire, Sra. Santiago, no creo que con la herencia que nos ha dejado sea la persona más adecuada para poner al Govern plazos de abertura de residencias. El Consell Insular de Ibiza y el Govern están trabajando ya para abrir las residencias cuanto antes y con todas las garantías para los ciudadanos que es lo que nos importa, pero lo haremos cuando la disponibilidad económica lo permita.

En cuanto al punto 5 de la moción, es curioso que los señores del PSM se atrevieran ayer a calificar de cínica e hipócrita la iniciativa del PP para impulsar el sector audiovisual. Sra. Santiago, lo cínico es que usted inste al Govern a ampliar la partida de los convenios con los ayuntamientos cuando el gobierno del pacto, más concretamente su conselleria, dejó deudas con los ayuntamientos de casi 1 millón de euros el 2010...

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Y no les pagó ni un euro en todo el primer semestre del 2011. ¡Eso sí es cinismo! Que se lo digan a los alcaldes aquí presentes, Sr. Pastor, Sra. Sagrañes, lo que les deben a sus ayuntamientos. Creo que valdría la pena haber invitado otros alcaldes como público para que lo oyeran directamente de la consellera. Muchos ayuntamientos le amenazaron con dejarle las llaves de la residencia por falta de pago, pero claro, como ya nos dijo el miércoles pasado, para usted lo importante es firmar los convenios, cuándo se paguen, ya se verá. Es precisamente aquello que se les da muy bien a ustedes: yo invito, tú pagas.

(Rialles i aplaudiments)

Miren, el gobierno actual lo que hará es lo que no hicieron ustedes y es precisamente cumplir sus compromisos con los ayuntamientos y hacer frente a los pagos mensuales de estos convenios. No vamos a seguir generando más deuda, ni prometiéndolo con lo que no podamos cumplir.

Para finalizar, desde el Partido Popular hemos sido y somos muy exigentes en el cumplimiento y el desarrollo de la Ley de dependencia. Así lo hemos hecho cuando ocupamos responsabilidades de gobierno a nivel nacional y así lo demostramos día a día en las comunidades autónomas en las que gobernamos. Entendemos que no puede ser de otra manera, porque de ello depende el bienestar de muchas personas mayores y discapacitadas. La dependencia ha sido un avance, pero queda todavía mucho por hacer. Es necesario seguir mejorando y seguir pensando en todas aquellas personas dependientes y sus familiares que lo necesitan. Y eso es precisamente lo que vamos a hacer porque merece la pena el esfuerzo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bauzá. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Santiago, en el primer punt de la seva moció nosaltres li donarem suport, però pensam que un reconeixement d'aquesta cambra, amb majoria del Partit Popular, no significarà donar suport a la Llei de dependència perquè el Partit Popular és especialista a muntar actes institucionals per donar suport a qualsevol tema i fer el contrari, per exemple, puc posar l'exemple d'un parlament aquí que varem celebrar amb les entitats del tercer sector, persones usuàries del tercer sector, que vengueren a aquesta cambra per demanar el suport del Parlament i el que varen demanar és que pagassin el que devien, que es posassin al dia i els donassin suport. Les entitats del tercer sector encara esperen cobrar el que aquí se'ls va prometre. Per tant, creim de poca garantia un reconeixement per part del Partit Popular.

En el segon punt, el Parlament de les Illes rebutja les declaracions de Mariano Rajoy, nosaltres hi estam totalment d'acord, compartim que són declaracions que no poden determinar la viabilitat de la Llei de dependència, però són declaracions, passem a l'acció del Partit Popular. Una vegada guanyades les eleccions el Partit Popular ha iniciat modificacions que suposen la paralització del calendari d'aplicació de la Llei de dependència, aquesta és la realitat. Així, ha concretat que milers de dependents moderats de nivell 1 veuran com és posposada la seva entrada en el sistema fins el 2014. A més, el 2012, enguany, serà l'any del limbe per a també milers de famílies i dependents del nivell 2 que no hagin estat valorats en data 31 de desembre de 2011, atès que no podran veure's beneficiats pels drets de la llei fins passat un any.

També sabem, Sra. Bauzá, què fa el Partit Popular a altres comunitats que no són un referent, precisament, en l'aplicació de la Llei de dependència. Això és el que ha fet a la seva comunitat la Sra. Cospedal, la veu més dura far guia del Partit Popular, ha congelat la llei i ha posposat fins a l'any 2014 el seu desplegament i no ha pagat els dependents a pesar d'haver rebut de l'Estat el finançament corresponent. Des del nostre punt de vista la modificació de la Llei de serveis socials de la comunitat de Castella-La Manxa significa, suposa l'eliminació del paràgraf que garanteix la gratuïtat universal de l'avaluació, significa el preludi d'una reforma estatal de la Llei de dependència que promourà el Govern de Mariano Rajoy.

També sabem aquí el que diu el president de la comunitat, José Ramon Bauzá, quan afirmava, *tendremos los servicios sociales que podamos pagar*. Molts ens sospitam que el que volia dir realment era, *tendremos los servicios sociales que podamos pagarnos de nuestro bolsillo*, ja que sabem que Balears, juntament amb Castella-La Manxa és un vertader laboratori on la dreta aplica les seves ortodoxes fórmules i després comprovar com respira la gent després d'aquestes reformes.

Respecte del tercer punt, demanar a la consellera que finalment presenti qualche document on expliqui quins són els seus plans de futur amb l'aplicació de la llei, sempre hem tengut la mateixa resposta, la consellera està revisant-ho tot, amb precaució, amb cautela, sense precipitació, amb moderació i austeritat. Sempre la mateixa cançó a cada comissió, a cada resposta, la conselleria diu que s'ho mira tot, però per evitar contestar allò que li demana l'oposició i evitar definir quina és la seva posició respecte del desenvolupament de la Llei de dependència. Nosaltres deim que sí que ha fet qualche cosa concreta, ella, la consellera, ha definit un pressupost que realment no dóna suport a l'aplicació i al desenvolupament de la Llei de dependència. Mentre els polítics fan les seves declaracions, la vida real continua a les Illes Balears, i què passa a la vida real de les Illes Balears? Tots els indicadors constaten l'augment de les persones sense ocupació, de més persones en situació de pobresa i risc d'exclusió. Totes les persones veuen com empitjoren les seves expectatives de vida i la seva subsistència, i les persones amb dependència sense autonomia són uns dels col·lectius amb més afectació.

Podríem assenyalar quines són les certeses que tenim respecte de l'aplicació de la Llei de dependència per part del Partit Popular. Sabem que hi ha més de 7.500 persones que estan reconegudes com a dependents amb una ajuda concedida que encara no han rebut. Sabem que hi ha més de 40.000 persones, el 64% dones, la majoria tenen més de 80 anys i un miler llarg de sol·licituds són persones menors amb dependència que han sol·licitat la prestació i que esperen una resposta del Govern. Sabem que a la nostra comunitat tampoc no s'incorporaran els dependents moderats, segons estava previst per a enguany. Tenim la certesa que el proper mes de març s'esgotarà el crèdit per pagar la nòmina de la dependència perquè en els seus pressuposts només hi ha una previsió per pagar quatre mesos. Sabem que no paguen les factures pendents a les entitats del tercer sector. Sabem que no paguen les factures pendents a les residències concertades. Sabem que no han presentat cap calendari de pagaments a aquestes entitats. Sabem que els pressuposts de 2012 no dediquen ni un euro a pagar els deutes del Govern a les entitats del tercer sector.

Sra. Consellera, no s'han fet públiques les llistes d'espera des que vostès les gestionen. Per tant, no sabem si es compleixen els criteris d'accés. Aquesta opacitat pot provocar temptacions com les que ha tengut un regidor d'un municipi que va prometre una plaça a una senyora dependent que encara no l'havia sol·licitada.

Les dades indiquen que es produeixen més baixes que altes, per tant, no s'aplica la taxa de reposició. Desconeixem quins són els plans de futur, estratègics objectius d'aquest govern durant aquesta legislatura i per això sospitam que les seves intencions siguin la seva futura eliminació. Vostès no volen dir què faran amb el pla estratègic vigent fins el 2014, un pla que marcava la direcció de la conselleria de manera clara, i amagar deliberadament la informació a l'oposició i, per tant, als agents socials, als usuaris té únicament l'objectiu d'endarrerir unes protestes ja anunciades.

Un consell, Sra. Consellera, pensi en les decisions preses en temes de salut i en les seves conseqüències. Encara té temps de rectificar i posar-se devora d'una llei que és imprescindible i que per a nosaltres és viable perquè genera retorns per a les places d'ocupació que genera.

Per tant, nosaltres, davant aquesta situació i d'aquesta circumstància que té en aquests moments la Llei de dependència, veim que és necessària la presentació d'aquesta moció, veim tots els punts necessaris perquè vostès concretin què volen fer i perquè vostès dotin aquesta llei amb tots els recursos econòmics que es necessiten per al seu desplegament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Obrador. I per contestar té la paraula pel grup proposant la Sra. Santiago, i també per dir si accepta o no accepta l'esmena que li ha presentat el Grup Popular.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. En primer lloc, vull agrair al Grup Socialista el seu suport a la totalitat d'aquesta moció i agrair al Grup del Partit Popular el seu suport al primer punt. Miri, Sra. Bauzá, la veritat és que són tan exagerats amb les crítiques que no són creïbles, perquè això de dir que no es va fer res, que tot es va fer malament, ... és tan exagerat que no són creïbles, matisin coses. Jo li puc dir coses que no vàrem fer bé, coses en què ens vàrem equivocar, coses a què no vàrem arribar-hi, ... però aquesta exageració permanent que diuen que tot era un desastre, la gestió anterior, és no creïble, és no creïble, Sra. Bauzá. És ridícul. El Parlament no està per jugar a ping-pong entre una banda i l'altra, està per millorar la realitat. No, clar, jo li puc dir coses en què ens vàrem equivocar, coses que ens varen frustrar, i tant que sí, però això que tot malament, tot fracassat i vengà, és penós. És la primera vegada que faig de parlamentària i pens que un ciutadà veu això i s'escarrufa, s'escarrufa. Escolti, anem a coses concretes i a presentar millores.

Miri ...

(Remor de veus)

... nosaltres no llevarem, no retirarem aquesta proposta, aquestes declaracions del Sr. Mariano Rajoy pel que he dit, perquè un empresari no ha de veure, no ha de pensar si una cosa és viable o no és viable per si té uns beneficis o no, ha de pensar si és necessària i si és justa i si aquestes dues preguntes tenen una resposta afirmativa, ha de dir: com la podem fer viable? Per tant, les declaracions del Sr. Rajoy són absolutament desafortunades i no entenc com es pot aprovar el primer punt que diu que la Llei de dependència és fantàstica i necessària i el segon punt rebutjar-lo davant un, en aquell moment candidat, avui president que va dir que no era viable.

A més, jo li diré una cosa, vostè ha criticat aquesta llei, una cosa és millorar la llei en el seu contingut i en la seva gestió, que això possiblement és necessari, i l'altre dir que no és viable. Vostè si està tan en contra que el Sr. Zapatero, com hi vàrem estar nosaltres, no com a grup parlamentari, sinó com a conselleria i com a govern vàrem fer unes declaracions en contra de la retirada dels 400 milions d'euros que va fer el Govern del Sr. Zapatero, com a govern vàrem criticar, faci vostè una proposició no de llei per elevar al govern actual que aquests 400 milions tornin i nosaltres li donarem suport. És que d'aquests 400 milions d'euros no hi ha una quantitat pareguda a la decisió que vostè ha pres, ha dit, de desembre, del 30 de desembre, del Consell de Ministres. Paralitzar el nivell, (...) uns 400, 350, 400 milions d'euros ha fet, amb això estan empatats aquests dos governs. Però vostè si hi està tan en contra, faci aquesta proposició no de llei. De fet m'ha fet un suggeriment, si no ho fan vostès tal vegada, fins i tot, ho feim nosaltres. M'ha inspirat. Li he de donar les gràcies.

En relació al tercer punt, que vostè diu que no vol fer, que no ho aprovarà, que no ho aprovarà, un any, un any perquè una consellera ens digui què vol fer en una legislatura, set mesos que ha tengut per saber com estava i sis mesos que li dona més el Parlament. Per què? I aquesta pregunta l'he feta diverses vegades i no tengut resposta ni de la consellera ni del grup parlamentari. Per què es pot fer un pla estratègic per a l'Ib-salut i no podem conèixer la planificació en temes de serveis socials, ni en joventut, ni en infància com va passar la setmana passada, ni en dependència? Per què Ib-salut pot tenir un pla estratègic pagat a una empresa privada i del tema de dependència no podem tenir al Parlament un document de deu, quinze folis fets pels funcionaris per saber cap on van? Per què? Perquè, clar, em reafirma en la idea que els temes de serveis socials en absolut no tenen prioritat ni tenen idees. Nosaltres sí que vàrem fer documents, no vàrem fer documents, vàrem fer una llei de serveis socials, vàrem fer un pla estratègic i vàrem fer un decret de cartera. Miri si vàrem fer, i no documents ni planificació. I tot passaren per aquí, tots debatuts en plenari o en Comissió de Serveis Socials.

Amb relació a l'altre punt, miri, aquesta és, efectivament, de les crítiques que ens poden fer i que nosaltres no n'estam orgullosos, la dificultat per obrir les residències de Sant Jordi i Sant Antoni, però no estic d'acord amb vostès que duguin quatre anys tancades. A Sant Jordi es varen fer obres durant quatre anys. A Sant Antoni es varen fer obres durant quatre anys i el darrer any les vàrem dotar de tot el necessari, es va començar. És una crítica, és una crítica de la quaj no ens sentim orgullosos. Ens hauria agradat moltíssim tenir-les obertes a mitjan legislatura perquè aquesta era la planificació que vàrem fer i la vàrem presentar en públic, i no ens va anar bé i no ens en sentim orgullosos. Això és una crítica concreta que puc acceptar, però no les vàrem tenir tancades, s'hi varen fer obres.

I ara vostè em diu, em fa una proposta que no acceptam, que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que les residències de Sant Jordi i Sant Antoni d'Eivissa es posin en funcionament quan les disponibilitats econòmiques ho permetin. Faltaria més que no ho fessin quan les possibilitats econòmiques ho permetin. Nosaltres demanam al Govern que faci un esforç de planificació, de pensar, de pensar en temes de serveis socials i digui, escolti, això estarà en nou mesos. Volen canviar els terminis de tres mesos i sis mesos perquè el Govern pensa que estarà d'aquí a nou mesos? Diguin-ho i ho podem acceptar, però que el Govern s'esforci a pensar en temes de serveis socials. Set mesos de Govern i ens diguin una proposta que hagi sortit de temes de serveis socials d'aquesta conselleria? Cap. Cap, Sr. President. Cap. Una, ens en diguin una. Cap. En temes de salut estarà d'acord o no, però en fan, però en serveis socials en set mesos, cap. Diguin-nos quan pensen obrir Sant Antoni i Sant Jordi. Tal vegada els tres i sis mesos no són encertats, tal vegada hem de fer nou mesos, però diguin-nos-ho. Supòs que la consellera ha tengut temps, ja veig que parla per telèfon, però tal vegada la consellera ha tengut temps...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor, si vol acabar, si és tan amable.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... sí, ha tengut temps per pensar si pot ser sis mesos o nou mesos i podrà donar informació, ho digui. Ja acab.

I, amb relació al darrer punt, efectivament vostè ho ha dit, el 2011 vàrem trobar sense pagar els convenis perquè sinó també ho hagués dit. El 2010 estaven pagats. I el 2011 duen sis mesos, el 2011 hi ha responsabilitat d'aquest govern durant sis mesos. Els convenis, i vostè ho sabrà, a vegades es comencen el gener i es firmen el març o l'abril i tots tenim dificultats econòmiques, aquest govern i l'anterior, perquè avui estam, crec, a 7 de febrer, s'ha pagat gener?, s'han pagat els convenis de l'ajuntament ja? Ah que no? Perquè hi ha problemes i vostès insisteixen, però confonen la comptabilitat amb la política, i això no és així, Sra. Bauzá. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Abans de votar farem un recordatori de com ha anat el debat. El punt número 1 crec que s'accepta per unanimitat. Al punt 4 vostè no accepta la transacció. I, per tant, els altres punts, el 2, el 3 i el 5 vostè els manté talment. Per tant, votarem conjuntament 2, 3, 4 i 5, correcte?

Idò, senyores i senyors diputats, votam.

24 vots a favor, 32 en contra.

En conseqüència, la Moció 5875/11 queda rebutjada.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 342/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'impuls del sector audiovisual.

En primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 342/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'impuls del sector audiovisual. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Vull agrair, en primer lloc, la presència de representants del sector, com el president del clúster audiovisual avui en aquest parlament. Aquesta proposició no de llei planteja la necessitat que el Govern digui endavant un pla d'impuls del sector que respongui a les seves necessitats reals, que neixi de la col·laboració públicoprivada, que es disseny tenint en compte el sector i deixant de banda el que massa cops ha constituït el pecat capital de la política audiovisual d'aquestes illes. Massa vegades s'han pres decisions polítiques de suport al sector audiovisual que han respost més a una motivació purament política que a les demandes dels

vertaders motors del sector. Massa vegades la visió purament local i localista d'iniciatives públiques, fetes a imatge i semblança d'un sector públic, ha deixat de banda les inquietuds que tenen les empreses. Massa vegades els polítics no hem sabut estar a l'altura de les circumstàncies i del nivell empresarial d'aquesta terra.

El sector audiovisual s'ha d'entendre com a part de la indústria cultural i consisteix en la creació, producció, distribució i exhibició de continguts en format d'àudio i vídeo. La principal característica del sector a les Illes Balears és que està format per empreses de petites dimensions molt atomitzades. Així mateix hi ha un nucli petit, però molt dinàmic d'empreses d'animació i un laboratori a la Universitat de les Illes Balears, el LADAT.

Les Illes Balears presenten tota una sèrie de característiques que és necessari potenciar i incrementar. La majoria d'aquests avantatges són valors naturals, com ara el clima, que permet rodar tots els mesos de l'any, la llum, la varietat paisatgística, la situació estratègica d'un aeroport en bones connexions amb les principals ciutats espanyoles i europees, i la fortalesa de la indústria i el caràcter emprenedor de les empreses locals i la professionalització del sector serveis. A més tenim entitats privades i públiques que estan fent una gran tasca en benefici del sector i aconsegueixen grans resultats, i posicionen les Balears dintre de les grans produccions cinematogràfiques amb impacte mundial: el clúster audiovisual, l'Associació de productores de les Illes Balears, la Mesa audiovisual, la Mallorca Film Commission, dependent del Consell de Mallorca, o la Palma Film Office, dependent de l'Ajuntament de Palma.

Però com passa amb el sector turístic és necessari fer alguna cosa més per no perdre posicions respecte dels nostres competidors, sobretot tenint en compte que la majoria d'empreses productores són de fora i que cerquen contínuament els llocs més avantatjosos per poder desenvolupar la seva tasca amb la major qualitat i el menor preu. En aquests moments els nostres principals competidors són zones amb característiques naturals o una xarxa empresarial molt semblant a la nostra, però aquestes localitzacions han realitzat una aposta explícita i decidida pel sector audiovisual.

No obstant això, el principal competidor de les Illes Balears som nosaltres mateixos, és a dir, la inoperància mostrada en massa ocasions per les administracions públiques per tal d'eliminar traves burocràtiques i facilitar la tasca a les empreses, la manca de coordinació entre administracions, la manca de predisposició per tramitar permisos o la intermediació entre administracions i el sector privat, la gran quantitat de documentació que se'ls requereix o la incapacitat de comunicar-se des de l'administració amb aquestes empreses amb una llengua distinta a la catalana o, en alguns casos, la castellana. Molts són els exemples que posen en evidència que l'administració pública no ha cregut en el potencial d'aquest sector, i no obstant aquests entrebancs els resultats dels darrers anys deixen més que en evidència el gran potencial d'aquest sector a nivell econòmic i la gran tasca que s'ha fet des del sector privat per atreure aquestes inversions.

El 2011 la Palma Film Office va atendre fins a 125 sol·licituds de permisos i tràmits per filmar només a espais públics de Palma, tenint en compte que aquestes dades només corresponen al terme de Palma, ja que si es tinguessin en compte els projectes executats a espais privats o a altres indrets de les Illes la xifra seria encara molt més significativa. A més dels ingressos que aquesta activitat suposa per a l'Ajuntament de Palma, el més important és l'estimació de la inversió indirecta en pernотacions, dietes i desplaçaments, que ascendeix a 1.698.800 euros. A nivell de Mallorca cal fer menció a l'estimació que ha presentat la Mallorca Film Commission sobre la inversió total a Mallorca durant el 2011, que puja a 40 milions d'euros. Per exemple, una producció d'una sèrie de quatre capítols pot generar uns ingressos totals d'1.510.000 euros, dels quals 557.000 poden anar a ingressos de turisme, 617.000 a serveis de producció i 336.000 a serveis complementaris; o una superproducció americana, que pot arribar a repercutir 9 milions d'euros d'ingressos totals, més d'1 milió dels quals va destinat a ingressos per turisme; o rodatges d'algunes setmanes que suposen la contractació de 120 tècnics locals qualificats, 2.500 extres i unes 2.800 pernотacions.

Els nombres parlen per si mateixos. Si les productores, la iniciativa privada i els pocs recursos que fins ara s'hi han destinat han permès obtenir aquests resultats, què no serem capaços d'obtenir amb un pla d'impuls dissenyat amb el sector i per al sector. No ens podem permetre el luxe de no esbrinar-ho.

Tenim unes empreses que han demostrat per si mateixes que són autosuficients, que coneixen més que ningú on es troba el nínxol de mercat. Les polítiques públiques han de continuar, per tant, el camí iniciat per la iniciativa privada, aconseguir un efecte multiplicador dels seus esforços, i és que el fet que una producció audiovisual triï un territori com a lloc de rodatge implica que un 30% del cost de la producció queda en aquest territori. Per això és essencial que aquest pla tenguí en compte al col·laboració amb les productores de fora sense deixar de banda les productores de les Illes mitjançant la figura de la coproducció.

La rendibilitat indirecta es tradueix, a més, en la publicitat associada als rodatges efectuats en un territori, i és que turisme i sector audiovisual tenen una relació directa, una promoció del territori, el fenomen del *movie induced tourism*, que significa que una localització apareguda a una pel·lícula pot veure incrementada l'afluència turística fins a un 54%. Bergues, un poble de 4.500 habitants del nord de França, va ser elegit per a una filmació el 2007; durant el 2008 l'afluència de turistes es va incrementar en un 937%. *El senyor dels Anells* a Nova Zelanda va crear 2.300 llocs de feina en quatre anys. I dintre de les nostres illes un anunci de Formentera va produir més d'1 milió de descàrregues a internet. Per això creim que hi ha motius més que suficients per iniciar una nova etapa dins el sector audiovisual a fi que es puguin obrir noves oportunitats de negoci.

Per això instam el Govern balear a dissenyar i posar en marxa un pla d'impuls del sector audiovisual conjuntament amb els agents representatius del sector, que hauria de contemplar la simplificació administrativa. És essencial eliminar traves burocràtiques, donar una imatge que és senzill venir a rodar a les Balears, implementar criteris de qualitat donant una resposta a les productores en un breu espai de temps i agilitant l'obtenció de llicències, implementar qüestionaris culturals per a totes les administracions per tal de mesurar l'impacte de les produccions sobre el territori; coordinació entre els diferents departaments i administracions -s'ha de tenir en compte la transversalitat de les polítiques que afecten el sector- i treballar amb els responsables de les polítiques d'innovació, turisme, cultura, formació, ocupació, promoció empresarial, sota el lideratge de la Conselleria d'Administracions Públiques. S'ha d'aprofitar..., de la Conselleria de Presidència, perdó. S'ha d'aprofitar el *know how* de la Palma Film Office per tal d'assessorar i ajudar els ajuntaments més petits, i traslladar un model que funciona a totes les Illes.

Promoció del sector. No es parteix de zero, s'ha d'aprofitar l'experiència de la Mallorca Film Commissions per posar en valor el nostre territori i les nostres empreses. Es proposa recuperar tot el treball que s'havia fet des de la Balears Film Commission fa dues legislatures i que la passada legislatura, no sabem per quin motiu, els representants polítics van deixar morir. S'ha de cercar també l'aprofitament de sinèrgies amb la Conselleria de Turisme, i constituir partenariats públics i privats que facilitin la promoció per a productores de fora dins el propi territori.

Previsió de tota una sèrie d'incentius per generar activitat econòmica. Si bé ara la situació econòmica general i pressupostària no permet el disseny d'incentius específics per al sector a curt termini, cosa que no es descarta quan la situació sigui una altra, des de Vicepresidència s'ha contemplat tota una sèrie de mesures urgents, així com la Llei d'emprenedors, amb tot un seguit de supòsits que seran de gran utilitat per als emprenedors del sector; així mateix, rebre assessorament per a l'obtenció d'ajudes europees dins el programa Media. A més, la futura llei de mecenatge que duia el Partit Popular al seu programa electoral i que ha anunciat ja el ministre Wert suposarà una porta al finançament privat d'aquests activitats, que podran comptar amb tota una sèrie d'avantatges fiscals.

En resum, presentam un paquet de mesures transversals que esperam que comptin amb el suport de l'oposició, per deixar de banda missatges ancorats en un model del passat, que entenguin que estam davant un canvi d'època i d'un model, i que se sumin a la proposta del Grup Popular perquè creure que el futur del sector audiovisual..., perquè aquest sector tenguí un vertader futur la verdadera protagonista ha de ser, ara més que mai, la iniciativa privada, i el sector públic s'ha de limitar a donar-li el suport i facilitar una tasca que només ell pot fer.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Hi ha una esmena, la 705/12, per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Prohens, el Partit Popular està ensorrant el sector audiovisual de les Illes Balears. El sector propi, el sector audiovisual propi de les Illes Balears.

Amb aquest panorama, Sra. Prohens, el cant a les excel·lències que n'han fet avui podria sonar a un responsori, i tanmateix ja veig que no és aquesta la intenció. La proposició, i vostè, ens parlava de futur: "És un sector de futur, un nou jaciment d'ocupació amb potencial de creixement, de generació de llocs de feina i amb espai per al naixement de nous projectes empresarials", talment ho diu la proposta. I això era cert i podria ser cert, i hauríem de fer tot el que està al nostre abast perquè fos cert, però és tot el contrari del que està passant, amb dades objectives, d'ençà que el PP ha arribat al Govern, tot el contrari: destrucció contínua de llocs de treball i una creixent inquietud dels projectes empresarials existents davant les perspectives de 2012.

No insistiré en els arguments positius de la ponent perquè els compartim i, per tant, els don per subscrits. No són nous, s'hi està fent feina; de fet molts dels exemples que s'han posat jo també els hagués pogut treure a col·lació i senzillament els don per aportats.

Des del nostre grup, aquí, a l'Ajuntament de Palma, al consell, també estam duent propostes, en tenim presentades des del mes d'octubre -aquesta ens ha passat davant, vostès saben com funcionen els mecanismes parlamentaris-, però avui volia fer un toc d'atenció, no fos cosa que mentre parlem de tots els negocis que es poden fer si duim la llet al mercat, no ens temem que ja s'ha trencat el gerro o que estam trencant gerros, que està molt bé que ens engresquem pensant en eventuais nous projectes però resulta una incongruència cruel mentre el PP cava la tomba a projectes vius agònics. Avui hi ha centenars de professionals menys en el sector dels que hi havia fa un any; estam parlant d'uns 900 professionals que poden haver perdut la feina per les polítiques del PP, molts són a l'atur i molts han partit, han partit. Les productores sobreviuen amb l'aigua al coll, i vostès ens diuen que hem de fer un pla d'impuls, en poder, en poder.

Avui aquest parlament declararà solemnement que és un sector estratègic, i ho és, en molts de sentit: pel seu valor afegit, sense consum de territori, de cap a cap d'any, perquè crea una indústria pròpia, i perquè és capaç d'atreure i captar produccions exteriors. Tot s'ha dit, ho subscric. I tot plegat d'un altíssim valor cultural, en tots els sentits del terme. Aquí hem de reconèixer -s'ha fet- i agrair feina de productores, de televisions, d'autors, d'actors, de creadors de talent, els de les arts escèniques, audiovisuals; la tasca magnífica del laboratori d'animació de la UIB, el clúster audiovisual, el Palma Film

Office, la Mallorca Film Commission, tots els que s'han anomenat i més que ens en deixam. Però francament, durant tots aquests mesos hem sentit un PP que tractava tot allò relacionat amb la indústria cultural com a prescindible, com a secundari, això quan no ho ha inclòs directament en el sac dels retrets, tot al contrari del to i de les iniciatives que s'estan prenent a Euskadi, que s'estan prenent a Madrid, a Catalunya; no en parlem, de tot el projecte en estats com Malta, o a les grans potències amb els americans al davant.

Comparem-ho amb el tractament que han tingut en el Consell de Mallorca fa tan pocs dies les productes que han fet feina en la creació aquests anys. Després d'àrdues negociacions per cobrar els deutes, a la fi a final d'any pacten amb la Tresoreria del Consell que passarà 900.000 euros dels 1,5 milions que els deuen a la televisió, a l'ens. Es convoca consell d'administració, tothom dona per fet que els doblers hi són, pagaran, bona notícia, tothom ho celebra... Idò no, en el darrer minut Radiotelevisió de Mallorca anuncia per sorpresa que es declara en concurs de creditors i que no paga. És una destrallada immisericordiosa a feines fetes. Vol dir a més que el consell no assumeix els compromisos de la seva televisió. Mentrestant IB3 deu més de 20 milions d'euros a les productores i, el que per ventura és pitjor, els comunica un desert de projectes. Ja ens ho diuen: no ha de ser la iniciativa pública. Seran les concessions autonòmiques de Televisió d'Inca, Televisió de Manacor, les que duren el pes d'aquesta empena, també?, perquè han vist Televisió d'Inca quina és darrerament la seva oferta televisiva?

Només la desaparició..., ja dic, el PP, obsessionat amb pel·lícules i sèries estrangeres doblades al castellà, precisament no doblades aquí, que abandona les produccions pròpies i fins i tot les iniciatives de doblatge o de subtítols. Només la desaparició de *L'anell* ja ha suposat l'acomiadament d'entre 150 i 200 professionals, es diu aviat, 150 professionals enviats a la terra de Mordor perquè el PP ha regalat *L'anell* a Gollum.

La ponent no ens ha parlat dels grans èxits. També podria anomenar *Pa negra*, no? Ara, per exemple, *El perfecte desconegut* d'Antoni Bestard, amb en Colm Meaney, que ha pogut accedir a un ajut d'una convocatòria oberta l'any 2010 per donar suport i incentius a aquesta mena de projectes amb gran valor afegit, tots hi convertim. Què és el primer que fa el Partit Popular quan entra al Govern?, hi havia una convocatòria l'any 2011, el Partit Popular entra al Govern, despublica, desconvoca, anul·la i arxiva la convocatòria de l'any 2012. I ara ens diu que hi ha d'haver incentius públics? M'hauria d'explicar què significa "incentius públics", la paraula "incentius públics" que utilitza la proposició no de llei.

En aquella convocatòria, per cert, els aspirants als ajuts havien de rodar dins el 2011 i havien d'acreditar que els seus productes serien emesos durant el 2012. Per tant havien fet gestions, contactes, despeses, confiant en el butlletí oficial, confiant en la paraula del Govern. Per això arriben els que acusen els altres de no respectar la seguretat jurídica i els diuen "tururú"!

Va ser llavors, l'any passat, la tardor de l'any passat, quan nosaltres presentam una proposició no de llei... -sí, a vostès els farà gràcia; a ells no els n'ha fet, a ells no els n'ha fet-, i discutirem qualque dia aquesta proposta que nosaltres presentarem el mes d'octubre perquè la veritat és que sembla que hi ha una cosa en comú, i és que no frissen, aquests temes.

Avui ens demana el PP que facem un pla, un pla, senyors diputats. Vostès tendran esment del que diu el PP que són els plans, més o menys una cosa..., una espècie d'entreteniment per perdre el temps. Quantes vegades he sentit jo en aquesta tribuna el que pensa el Partit Popular de fer plans, però, bé, ens demanen que facem un pla, i en poder, ens ho deia avui la mateixa ponent, que no han posat terminis, i que en poder ja posarien els incentius, quan hi hagi condicions favorables. És que és quan hi ha condicions difícils, que la gent necessita aquest suport; quan hi hagi condicions favorables probablement l'administració es podrà retirar; és ara que ho necessitam, és ara que és estratègic fer-ho.

Quina diferència amb el sector del joc! Aquest deu ser estratègic, perquè ja duim dos decrets lleis amb el sector del joc, però és que ja hi havia mesures dins la Llei de pressupostos, tres normes amb rang de llei!, que ha esmenat el Partit Popular, que ha esmenat el que havia esmenat, hi ha hagut tota una mobilització, i està ple de mesures del sector del joc, avui, publicades al butlletí. Per al pla audiovisual farem un pla, no?, per al sector audiovisual farem un pla.

Als hotelers se'ls permet convertir els hotels en blocs de pisos no per l'activitat hotelera, no per l'interès hotelier, l'economia hotelera, per l'economia dels hotelers, i s'està parlant també de canviar-los l'IVA. Què ha tengut el sector audiovisual?, un rosari d'impagaments, l'anul·lació de la convocatòria anual, pèrdua de contractes, politització de direccions i un panorama de desolació. Hi ha diferència, ferm. El sector audiovisual, i jo diria més, tota la indústria cultural només rep males notícies.

Així doncs avui el PP ens proposa que instem el Govern a fer tot el contrari del que està fent. El nostre grup hi està d'acord i hi votarà a favor, així que donarem suport a aquesta proposta. Ara, creim que perquè hi hagi un propòsit d'esmena creïble s'hauria de procedir a un examen de consciència i a una miqueta de dolor dels pecats. Per això hem presentat aquesta esmena, perquè jo no l'havia vist enlloc. Tot i que soni a retòrica, fins i tot si no ens aproven aquesta esmena, tot i que sigui desangelada, nosaltres votarem aquesta proposició. Ara, els vaig veure la incongruència d'un grup que diu que no vol embullats tràmits parlamentàries, que tot d'una que té una idea per fomentar un sector farà un decret llei sense enredar, i que per a aquesta no només no ens dugui cap proposta a aquest parlament sinó que ens digui senzillament que faran un pla perquè en poder -com vostè ens deia-, en poder el dotin. Però bé, nosaltres el votarem i farem aquest vot de confiança.

Hi hem presentat aquesta esmena que transmeti, però, que saben el que està passant el sector a hores d'ara i com li afecten les polítiques governamentals. Per això proposam l'addició d'un punt segon que expliqui que hi haurà un canvi de 180 graus en la política audiovisual del Govern: que recuperi els ajuts a les produccions audiovisuals de les Illes Balears; si no li agraden les subvencions i li agraden més les bonificacions, que siguin bonificacions; al final que surtin o que deixin d'entrar per a nosaltres és el mateix, però recuperin aquesta línia que intempestivament han eliminat l'any 2011. Que pagui a les productores els treballs que els deuen amb l'aprovació immediata d'un calendari rigorós de pagaments; que recuperi la línia de produccions pròpies d'IB3; que faciliti la recuperació de Radiotelevisió de Mallorca; i que rectifiqui la ingerència política en el nomenament de directius d'IB3, començant per declarar la incompatibilitat del conseller de Presidència com a director en funcions de l'ens, un fet vergonyós que aquest parlament no hauria de consentir ni un sol dia més, insòlit en tot l'occident, jo diria que tot el món, com no se pot consentir censura, ni dirigisme partidista a la televisió pública.

Ens hi falten en aquesta proposta i reconec avui m'hagués agradat ser més positiu, hi ha unes grans esperances dipositades en aquest gran nínxol econòmic, tenim propostes concretes, les debatrem, un dia arribaran i en parlarem. Avui trobava que era necessari aquest toc d'atenció respecte de la situació que viuen, perquè no sé si a vostès els arriba el seu clam, però els puc assegurar que als grups de l'oposició sí que està arribant i està arribant clar i llampant què pensa el sector audiovisual de les polítiques que està duent a terme en aquest moment el Govern i de com els està perjudicant.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista per fixar la posició té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta proposició no de llei que avui presenta el Partit Popular rebrà el suport del Grup Socialista, vagi aquest posicionament per endavant. Dic que rebrà el suport, el vot favorable del nostre grup perquè creim que s'ha de donar suport i impuls al sector audiovisual de la nostra comunitat autònoma, tal com hem afirmat reiteradament en diverses ocasions en aquesta mateixa tribuna i en compareixences públiques, en documents, programes i fets, encara recents durant la gestió de l'anterior govern. Vull recordar per exemple la creació de la Mallorca Film Commission, o el suport a produccions d'autors locals, es parlava fa poc del perfecte desconegut, o sèries rodades a les nostres illes.

El Partit Socialista considera el sector audiovisual com un dels més dinàmics i innovadors del nostre teixit empresarial, una aposta de futur i de generació de llocs de treball. Per això no puc deixar d'estar d'acord en moltes de les afirmacions que ha fet la Sra. Prohens, tot i que jo per ventura hagués posat com exemple Malta, més semblant a les nostres illes, on s'han rodats

grans produccions com *Munic*, *El Conde de Montecristo*, *Troya*, *Gladiator*, o *Ágora* d'Alejandro Amenábar que hi va deixar 52 milions d'euros. Per tant, estam parlant precisament d'un sector molt interessant a potenciar. I m'agrada poder dir que estam d'acord, o que hi ha una certa unanimitat dins aquest parlament, almanco de paraula.

Ara bé, és cert que hem tengut dubtes a l'hora de votar a favor d'aquesta proposició no de llei perquè no deixa de ser sorprenent que qui faci aquesta proposta avui sigui precisament el Grup Popular, un Grup Popular que es veu obligat a instar un Govern, del qual hem de dir perquè és la realitat, que fins ara no ha fet absolutament res en suport, en ajuda d'aquest sector audiovisual. De totes formes volem creure i pensar que es tracta d'una proposició carregada de bones intencions, de bones paraules que ens alegra molt sentir, col·laboració públicoprivada, simplificació administrativa, incentius; i que milloraria molt, en opinió nostra, si s'acceptassin les esmenes que ha presentat el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, les quals anunciam també que tenen el nostre suport.

Ens hem hagut de plantejar si hi votam a favor perquè el Partit Popular té un problema quan parlam de la indústria audiovisual d'aquesta comunitat autònoma, en matèria del suport al sector audiovisual perquè la seva credibilitat en aquests moments és zero. Sí, zero en credibilitat quant a suport al sector audiovisual, no els agradarà sentir-ho per ventura, però és així, credibilitat zero i als fets em remet. Crec que no hi ha dubte, si no volem faltar a la realitat, que el principal suport que ha tengut el sector empresarial audiovisual a les Illes Balears i que ha permès el seu creixement aquests darrers anys ha estat l'aparició de mitjans de comunicació públics, primer va ser IB3, precisament impulsada per un Govern del Partit Popular i posteriorment la Televisió de Mallorca.

De fet, l'impuls d'aquest sector a través de contractacions dels mitjans públics, ha estat considerat una part cabdal de la funció de servei públic d'aquests mitjans públics i així es va reconèixer a la mateixa Llei d'IB3, que un cop més recordarem que es va aprovar per unanimitat en aquest parlament. L'article 2.1.b) diu que s'ha de procurar el desenvolupament del sector audiovisual des del punt de vista de la millora de la seva contribució a l'economia de la comunitat autònoma. I això ho diu la llei que regula la nostra televisió. Imaginam que aquesta funció de servei públic, que fa poc més d'un any aprovàvem per unanimitat aquí, també tindrà un espai en aquesta Llei audiovisual que diuen que s'està fent, una llei que vàrem definir com a llei fantasma perquè en sentim parlar, però no la veim. Per això també m'agradaria que la seva proposició hagués duit com una de les idees, demanar al Govern que de manera urgent presenti aquesta llei de l'audiovisual. Exigir al Govern que avanci en la llei seria un bon senyal també per al sector audiovisual, a pesar que vostès varen votar en contra de la creació d'una ponència en aquest parlament. Ara parlam d'un pla d'impuls, dos mesos, ... bé jo crec que el sector audiovisual necessita mesures urgents i no mesos de discutir plans d'impuls.

Els deia que no tenen credibilitat -insistesc-, no tenen credibilitat aquells que han decidit el tancament d'un d'aquests mitjans de comunicació audiovisual públic que esmentàvem abans, adduint motius econòmics. Tot i que l'informe justificatiu de l'ERO no parlàs de motius econòmics, sinó d'audiència. "*El Expediente de Regulación de Empleo del ente público concluye que la Radiotelevisión de Mallorca se encuentra en una situación de inviabilidad fundamental en el hecho de que no ha conseguido los niveles de audiencia e implantación territorial que fueron causa y motivo fundamental de su constitución, por lo que no está cumpliendo con el fin social fijado en sus orígenes*". No és ben bé el que havien estat dient fins llavors. Han deixat fora 117 treballadors, professionals del sector audiovisual amb excuses, amb arguments contradictoris. Crec que aquesta no és la millor manera de donar suport al sector empresarial audiovisual.

Han deixat sense pagar productores que feien feina per aquest mitjà que ara tanquen, que significarà la mort definitiva de gran part del sector audiovisual de Mallorca, i no ho dic jo, ho deia l'Associació de Productors de les Illes Balears. En canvi, sí que han pagat la consultora que ha elaborat l'informe de tancament, la Plataforma en defensa de la Radiotelevisió de Mallorca denunciava que pagaven els liquidadors. Price Waterhouse, la mateixa empresa que va donar feina a l'expresident Jaume Matas després de la pèrdua del govern, ja ha cobrat el 40% del preu total acordat, gairebé 60.000 euros, després d'haver-se adjudicat un concurs negociat sense publicitat realitzat aquest estiu. Per contra, les productores i proveïdors d'M continuen sense rebre cap pagament d'ençà de l'arribada de la nova direcció. Crec que és clarificador el suport que s'està donant al sector audiovisual. Aquest és un cop mortal al sector audiovisual. Un cop, no l'únic.

Les productores reclamen el deute d'IB3 que no es paga. També haurem de tornar a citar el que han dit els representants d'aquest sector empresarial. "*Se sienten profundamente engañadas por este gobierno, probablemente desde su desconocimiento del que esperábamos que aportara soluciones y lo que hace es perjudicar a los trabajadores y empresas locales, en beneficio de personajes de otras comunidades. Según APROBA i APAIB, tenemos una televisión cuyo grueso del presupuesto se lo están llevando empresas de la península y la actual directora Mar Adrián nos dice que a ella no le importa y que va a contratar a quien más le guste y que no piensa respetar convenios firmados y en vigor por IB3*". Amb arguments com: "*ahora les toca trabajar a los demás*". Això sincerament no és suport al sector.

Aquest deute de 70 milions d'euros en aquests moments a proveïdors generals, dels quals 28 milions es deuen a les productores, donen treball, aquestes productores, a 1.100 persones. Un deute que no pagaran perquè no l'han pressupost. En el debat dels pressuposts ja vàrem dir que aquest pressupost era irreal i el conseller-director general va reconèixer a la mateixa compareixença, que no era suficient amb 30 milions d'euros. I a una posterior entrevista en premsa va afirmar que els ingressos que rebrà l'ens a través de publicitat "*se destinarán al pago de deudas, pero además contemplamos la posibilidad de acudir al endeudamiento para pagar a los proveedores*". Cada vegada que llegesc aquesta cita me'n faig creus que parlem tant de reduir endeutament i per altra recorrem

a l'endeutament per resoldre un problema que estan creant vostès mateixos.

També ho han reconegut recentment en el consell d'administració. Els 30 milions d'euros que té de pressupost IB3 no basten per pagar proveïdors, empreses del sector audiovisual al qual a través d'aquest pla pretenen donar suport. A més, de tot això incompleixen el Pla de viabilitat aprovat aproximadament fa any i mig, aprovat per unanimitat, i fa dos mesos varen votar en contra de fer un nou pla de viabilitat d'IB3 en una moció presentada per aquest diputat, un pla de viabilitat que nosaltres entenem que seria oxigen per al sector audiovisual, actualment ofegat per vostès. Pot ser per això recentment el conseller-director general recomanava anar a cercar finançament a programes europeus a la gent del món audiovisual. La veritat és que això no crec que generi molta confiança precisament entre el sector audiovisual.

En definitiva, crec que hi ha arguments més que suficients per ser escèptics amb aquesta proposició. Són bones paraules, no podem dir que no, però no van acompanyades de cap fet positiu que ens permeti tenir confiança que aquest pla serveixi per res. Nosaltres creim que vostès tenen un altre objectiu final, encara no reconegut, insinuat pel Sr. González Pons, referint-se a IB3. I com que això afecta molt directament la feina que puguin fer les empreses audiovisuals de les nostres illes, és important referir-s'hi. Nosaltres sospitam que vostès pretenen la privatització, encoberta, directa, parcial i en aquest sentit és curiós com recentment, el 17 de gener, dia de Sant Antoni, un periòdic econòmic de prestigi del nostre país se feia aquesta pregunta, "*privatización de cadenas autonómicas, ¿de verdad hay negocio?*". I curiosament conclouia, "*al final aquí hay negocio, tanto para las cadenas que afronten reestructuraciones y hasta cierres, que contratarán consultoras o fondos especializados como para las que externalicen su actividad a grupos audiovisuales privados. Entre los primeros destacan Mediapro, Vértice y Secuoya. Entre los segundos todas las grandes consultoras*". Molt cert i molt aplicable en un exemple a la nostra comunitat autònoma.

Al final, els únics que faran negoci seran les grans empreses, no el sector audiovisual propi, al qual la Llei d'IB3 ens diu que hem de protegir i que és el que genera ocupació, grans empreses que possiblement s'aprofitaran d'aquest pla perquè aviat no hi haurà un sector propi audiovisual al qual aplicar-ho. Aquí ja tenim el primer exemple d'això que deim de les consultores. Price Waterhouse deu ser l'única empresa a qui vostès han pagat a compte del sector audiovisual públic que estan liquidant, en nom de l'austeritat, com fan en fot. I en nom de l'austeritat ens fan pensar en aquella afirmació de Charles Dickens, de qui es compleixen avui els 200 anys del seu naixement. Deia Dickens que hi ha homes que semblen tenir una sola idea i és una llàstima que sigui equivocada; la seva idea única són els retalls i l'austeritat. I és equivocada perquè fins ara només han servit per reduir serveis públics i destruir empreses i llocs de treball.

Per això pensam que aquesta proposició és un brindis al sol, amb poca credibilitat, a la qual donarem suport i li ho donariem molt més alegrement si exigís al Govern que adoptàs una sèrie de mesures, com les presentades pel PSM, però també que posàs en marxa d'una vegada el projecte de llei audiovisual. De moment tenen el nostre suport, desconfiat, però suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Que vagi per endavant també el meu agraïment i el del Grup Popular al suport mostrat per part dels dos grups de l'oposició a aquesta proposició no de llei. Deixi'm però que els digui dues coses, ni un ni l'altre, partits que formaven part del pacte, m'han sabut contestar, per què van deixar morir la Balears Film Commission? Per què van centrar tots els seus esforços a l'illa de Mallorca, deixant de banda iniciatives que ja sorgien a Eivissa i a Menorca? Per què? Per què s'atreveixen a titllar de cínica aquesta proposició no de llei, quan el cinisme ens deixà deute a IB3 de 78 milions d'euros a proveïdors, aquesta és la seva herència, 78 milions d'euros a proveïdors només a IB3 i 24 milions d'euros de deute a Televisió de Mallorca, això sols en una legislatura. Això, Sr. Alorda, és el que ensorra el sector, encarregar treballs i no pagar-los.

Creo que no han entès massa cosa d'aquesta proposició no de llei o bé venien amb el seu discurs fet. Un discurs molt localista, que deixa molt que desitjar a l'amplitud de mires que demana el sector. Els mateixos productores, si vostès els escoltassin, si vostès es preocupassin de parlar amb ells, demanen que no hi hagi tanta dependència del sector públic, demanen mesures contundents, demanen un paquet concret com el que es presenta avui perquè se'ls obrin altres oportunitats, per poder fer un camí en altres tipus de mercats. Però vostès continuen amb el seu discurs. Vostès tampoc no s'han preocupat de mirar que una de les febleses d'aquest sector audiovisual a les Illes Balears era, segons els seus propis estudis, el seu caràcter molt localista, que tenia dificultats per exportar productes audiovisuals. No, vostès continuen en la cultura de la subvenció, perquè vostès no han entès res. Vostès no entenen que això no és una època de canvi, això és un canvi d'època, però vostès continuen en l'època anterior, continuïn així, continuïn així que van bé.

El Govern ja no pot continuar decidint pel mercat qui guanya i qui perd. Es demana un intervencionisme molt menor del sector públic. Vostès posen en dubte la grandesa de les empreses del sector audiovisual, el seu potencial per competir en un mercat lliure, obert i internacional. I això no ho fa el Grup Popular. El Grup Popular presenta aquesta proposició no de llei perquè creu amb el potencial d'aquestes empreses, perquè sap la feina que han fet sense cap suport de l'administració pública i creu que amb un paquet de mesures concretes, paquet que vostès no han presentat, el Sr. Alorda diu que tenen solucions, però no les ha aportat aquí, s'ha limitat a venir aquí amb la seva esmena de crítica, amb el discurs que havia fet a ca seva, però

ni una sola proposta en positiu, Sr. Alorda, ni una sola proposta en positiu. I aquesta és la realitat!

Diuen que la crisi pot ser una oportunitat. Nosaltres creim que les bones empreses, aquelles capaces de competir de manera lliure en el mercat, aquesta crisi serà sens dubte una nova oportunitat, un canvi de model. El seu discurs fatalista, el seu discurs de la subvenció, de la total dependència del sector públic, sens dubte només dur a més crisi i menys oportunitats.

Quant a l'esmena que presenta el Grup PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, estarem disposats a votar-hi a favor el punt b) que se satisfaci a les productores els treballs que els deuen. Evidentment que pagarem els treballs que vostès varen deixar a deure, perquè ho han de dir tot, aquests treballs els van encarregar vostès i no els van pagar vostès. El Partit Popular pagarà les productores, com no pot ser d'altra manera. Per tant, votariem aquest punt b) favorablement si estan disposats a canviar la introducció d'aquesta esmena. És una introducció que ens insta que demanem al Govern de les Illes Balears perquè faci un gir de 180 graus en la seva política audiovisual. Una vegada més aprofiten la política audiovisual, com varen aprofitar totes les negociacions per nomenar director general d'IB3 per polititzar els ens públics, per polititzar la política audiovisual. Una vegada més menyspreen el paper de les empreses i productores.

I continuen amb el discurs de sempre, que es recuperin els ajuts a la producció audiovisual. No, senyors, la cultura de la subvenció s'ha acabat en aquesta terra. Hem hagut de prioritzar, l'herència rebuda no ens ha deixat les mans lliures pel fer tot el que hauríem volgut fer. Que es faciliti la recuperació de Radiotelevisió de Mallorca, una altra vegada més, ho poden presentar de mil maneres, però el Partit Popular complirà sempre el seu programa electoral i això -tornarem a recordar-ho, era una promesa que dúiem en el nostre programa electoral. No en facin més política, no ens faran canviar, complirem amb el programa electoral, amb aquest al qual la majoria de ciutadans varen donar suport, els agradi o no els agradi!

I que rectifiquin la ingerència política del nomenament dels directius d'IB3, jo els tornaré a recordar el que els he dit sempre, que el Sr. Gómez hagi hagut d'assumir aquestes funcions, que no ha estat director general, sinó que ha hagut d'assumir les funcions, és només responsabilitat seva. Vostès eren presents a les negociacions per nomenar director general d'IB3, com hi era jo mateixa...

(Remor de veus)

Vostès saben que varem accedir a totes les seves peticions. Volien que es nomenàs un representant neutral, com el Sr. Martorell, potser, no? Volien que es nomenàs un representant parcial. La mesa audiovisual va donar una llista de candidats i a partir d'aquí varem negociar. I a vostès tampoc no els va anar bé. Jo crec que cap proposta no els hagués anat bé, vostès volien passar aquests sis mesos criticant el govern del Partit Popular i la seva política a IB3, perquè aquesta és la seva bandera, en tenen molt poques, de banderes, ja!

Aquesta és la nostra proposta. Agraïm una altra vegada més el suport. Tornam a reiterar el suport del Grup Popular, d'aquest parlament i del Govern a aquelles empreses que tot i els entrebancs, tot i les dificultats, s'estan obrint camí en un mercat internacional cada vegada més competitiu. Aquestes seran les empreses i els emprenedors que sempre trobaran el suport d'aquest govern i d'aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Alorda...

EL SR. BONET I BONET:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

... només per concretar si accepta la transacció que li ha fet la Sra. Prohens.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Honorant que la bandera de la independència de les televisions ens sigui atribuïda, perquè efectivament la tenim, aquesta la tenim, i que mai no tendríem un conseller com a director, ni en funcions, però com que malgrat creim que és molt important tot el conjunt de l'esmena, ja que ens donen aquesta oportunitat de compromís de pagar les audiovisuals, ho trobam tan important i com que hem parlat amb elles i ens insisteixen en la situació que viuen, nosaltres acceptarem aquesta esmena.

Allò que no m'ha quedat clar, Sr. President, és si ha fet una esmena *in voce* la portaveu, perquè ha dit que està en contra dels incentius públics, ho diu la proposició no de llei, que ha canviat la cultura de les subvencions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...i com que diu "incentiu públic" la proposta, no sé si és una esmena *in voce* que fa la portaveu. Nosaltres la votarem tal i com està redactada.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, vostè digui per favor què és el que jo he entès, però vull que ho digui vostè.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, no, aclarir que nosaltres votam el punt b) a favor si eliminen la petita introducció, que no m'ha quedat clar, allò de que "insta el Govern que, com a primera passa, faci un gir de 180 graus", si això ho eliminen nosaltres votam el punt b).

EL SR. PRESIDENT.

Bé, si els sembla bé, ...

(*S'escolta una veu de fons que diu: pot quedar en 90 graus?*)

(*Algunes rialles*)

... si els sembla bé, com que la introducció no es vota, hi afegirem al que proposa el Grup Popular el punt b), li afegim.

(*Remor de veus*)

Exactament, el que ha proposat el Grup Popular, més el seu punt b) i punt.

Per tant, si estam tots d'acord ...

Ah, Sr. Bonet, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Sr. President, per a explicació de vot. Aclarir, la intervenció de la Sra. Prohens ens ha convençut de votar en contra o d'abstindre-nos, com a mínim, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

... perquè crec que fan magre favor a la unanimitat que havia aconseguit amb la seva actitud en aquesta intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, per favor.

Per a una altra vegada, per a una altra vegada, Sr. Bonet, i li ho dic amb tot l'afecte a vostè, i a tots els diputats i diputades, no basta que s'aixequin, em demanin per això i ja parlin. Esperin que la Presidència els doni o no els doni la paraula. Només perquè el Reglament funcioni el més correcte possible.

Bé, idò, després de les explicacions de vot, tots estam d'acord, no és ver?

Doncs, si tots hi estam d'acord, l'aprovam per assentiment. No?

(*Remor de veus*)

Ah, no. Ah, ah, hi ha hagut un canvi, és que jo estava més pendent ...

Bé, idò, senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

37 vots a favor; cap en contra; 19 abstencions.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 5724/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs (complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 5729/11).

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 5724/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 5729/11.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Som aquí per discutir damunt una proposició de llei presentada fa seixanta dies perquè ha succeït una situació delicada, sensible, que afecta una part de la nostra població, parlem de les dones que es veuen en la situació de fer una interrupció voluntària de l'embaràs. Simplement quatre dades del 2010, 3.295 casos, una taxa de 13,82 per cent, per mil, la quarta a nivell de comunitats autònomes; 95% d'aquestes interrupcions voluntàries d'embaràs fetes a través de centres privats, més del 90% eren interrupcions de menys de 14 setmanes i el 95% eren a causa d'una petició directament per part de la dona.

Tot va començar a principis de desembre, quan el director general d'ib-salut va anunciar que no renovaria els concerts amb clíniques privades, perquè sostenia l'opinió que els concerts han de ser extraordinaris i han de respondre a una necessitat. I és més, es va atrevir a dir que l'avortament no era cap necessitat, i va dir que prenia aquesta decisió per una qüestió ideològica.

Vàrem començar a través del desembre amb contradiccions entre la responsable de la conselleria i les manifestacions del Servei de Salut. Va ser dins la primera quinzena de desembre quan es varen fer denúncies que no es feien les feines, que al Servei de Salut, a informació, no havien rebut cap instrucció i va ser el que va conduir a què presentàssim aquesta proposició no de llei a principis de desembre.

Què ha succeït de llavors ençà? Doncs determinades coses, però no està solucionat i per això ho hem mantengut. A hores d'ara, l'ib-salut encara no sap com solucionar aquesta situació assistencial; és més, a dia d'avui hi ha una reunió amb els caps de servei per clarificar com ho fan, ja han passat setanta dies. És veritat que sabem que a principis de gener, quan es varen

començar a produir problemes, es va informar que esperaven rebre un informe jurídic, que la dona havia de pagar la intervenció i que després, a unes clíniques en què s'havia romput el concert, les deien què és el que havien de facturar. Situacions difícils, complicades, sobretot en una situació de molta sensibilitat.

Sabem que tenim una Llei orgànica del 2010 que, entre d'altres, manté que la maternitat és una decisió lliurement decidida, que això de la interrupció voluntària de l'embaràs és una prestació del Sistema Nacional de Salut i que, per tant, aquest ha de garantir el dret a aquesta prestació, i, a més, diu, que s'ha de fer a través dels centres assistencials públics i, en cas de necessitat, a través de centres acreditats, amb compromís escrit d'assumir directament l'abonament de la prestació, i evidentment amb tots els aspectes d'intimitat i de confidencialitat. I també tenim dos reials decrets que desenvolupen aquestes qüestions i es diu específicament que en el cas que s'hagi de fer fora del sistema públic, s'ha de fer a través de centres privats, concertats i acreditats. I a més diu que, evidentment, dins el sector públic per vincular jurídicament un centre privat s'ha de fer a través d'un vincle jurídic, que el que es preveu és fer un concert.

És quan es comença a posar damunt la taula que aquest vincle jurídic no existeix, que es vulnera el compliment de la llei i es vulnera el compliment dels reials decrets, en aspectes com ara això de l'abonament directe per la dona i aspectes d'intimitat i de confidencialitat. I arribam a una situació que demostra molt poca sensibilitat i, una vegada més, es pren una decisió sense tenir la resposta de com es respondrà per part, en aquest cas del Servei de Salut, i dels diversos dispositius assistencials.

És després d'una Diputació Permanent quan ja, dins el final de gener, exactament dia 26 de gener, es diu que es té un circuit, això sí es diu que s'ha pactat amb unes associacions no professionals ni sanitàries, s'ha prescindit dels professionals sanitaris de les unitats d'atenció a la dona i dels hospitals; es pacta amb associacions alienes al sistema sanitari, qüestió complicada que no es consensua amb els professionals, i passam a veure que es converteix l'atenció a aquestes dones, amb una situació, torn a dir, sensible i delicada, en una autèntica carrera d'obstacles, carrera d'obstacles on tot el temps es diu i es repeteix si la dona continua volent fer, pareix que la dona que ho ha manifestat en el principi ho ha d'anar justificant constantment, cinc visites ha de fer una dona que vulgui anar per aquest camí.

A hores d'ara, les agendes de les unitats d'atenció a la dona no estan obertes, a moltes d'elles no hi ha ginecòleg cada dia; a hores d'ara no sabem ni quants metges objectors hi ha en els diferents dispositius.

El camí que proposen és començar per un centre de salut, passar per una unitat d'atenció a la dona, anar cap a un hospital; si no va bé en aquest hospital anar a un altre hospital de la comunitat autònoma, per acabar a una clínica privada.

I què passa avui? Veim que avui, desgraciadament, tot el que ens han dit que han fet no és veritat. Allò que ens varen dir quan varen treure el protocol, que establirien un vincle jurídic administratiu, no és ver. A diu d'avui aquesta motivació ideològica que ha suposat modificar aquest circuit assistencial, a dia d'avui, desgraciadament, les dones que són remeses a un centre privat han d'abonar personalment aquesta prestació. Avui, avui l'ib-salut no ha fet reintegrament de cap factura, no saben com ho han de fer i en tenen més de cent; que tenen dubtes damunt l'entramat jurídic com ho han fet i estan pendents d'un informe jurídic, perquè, evidentment, es continuen enviant interrupcions voluntàries d'embaràs a centres privats, perquè el circuit del sistema de salut no està preparat, després de setanta dies.

Per tant, no hi ha vincle jurídic administratiu, absolutament necessari, que vostès varen dir que el tenien.

A més, no han pressupostat ni un duro, ni un euro per a aquest tema. És més, ja no és que no hi hagi vincle jurídic, malgrat ho hagin dit, ja no és que vostès avui continuen fent pagar a les dones, amb la qual cosa ja posen una barrera de l'equitat i que les dones que tenen aquest problema econòmic encara en tenen d'altre, és que tampoc no els preocupa el tema de la intimitat o de la confidencialitat.

Miri, això és una circular del dia 3 de febrer, fa ben pocs dies, on s'especifica ben clarament que les dones que hagin de ser derivades per una sol·licitud d'interrupció voluntària d'embaràs han de sofrir una discriminació, s'ha de posar ben clarament a la fulla de derivació que és una consulta "*para ecografía obstétrica y certificado de la edad gestacional y en la parte superior del impreso se especificará citar antes de 7 días*"; sap què vol dir això? Que qualsevol persona que agafi aquest paper dins el circuit assistencial sabrà que aquella dona vol fer una interrupció voluntària d'embaràs. Això no és el que diu la llei.

Per tant, a hores d'ara, a un dia com avui ens trobam que per motius ideològics vostès decideixen que les dones avui encara paguin, avui, eh, avui, avui, no estic parlant de fa trenta dies o vint dies, avui encara paguin; que l'ib-salut no ha fet cap reintegrament de despeses i no saben com ho han de fer, i no han fet vincle jurídic, perquè no volen fer un concert, que és el que preveu la Llei de contractes del sector públic. I com acabam de veure, la confidencialitat queda molt a un costat.

Per tant, encara avui, setanta dies després, està plenament justificada aquesta proposició no de llei, que l'únic que diu és que s'apliqui la llei i s'apliquin els reials decrets. És una situació molt delicada que a l'any 2010 va afectar més de 3.000 dones de la nostra comunitat autònoma i el mínim que es podria fer és aplicar la norma i aplicar una mica de sensibilitat a aquestes dones que es troben en aquesta situació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar l'esmena RGE núm. 704/12, té la paraula la Sra. Catalina Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Tenia raó una diputada que m'ha precedit fa una estona, aquí hi ha intervencions que escarrufen, sobretot venint d'on venen. Fa uns dos anys que el Govern del Sr. Zapatero va decidir fer una reforma profunda de la normativa relativa a la interrupció voluntària de l'embaràs i modificà la llei anterior per una nova llei, la 2/2010, de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs; una llei que fou aprovada sense consens i amb l'opinió desfavorable dels òrgans consultius; una llei que convertia l'avortament en un dret i que permetia avortar les menors sense el consentiment dels pares o tutors, a unes nines que no poden, sense consentiment anar a comprar alcohol, tabac, fer-se un pírcing o un tatuatge o sotmetre's a qualsevol intervenció quirúrgica, en canvi tenen autorització legal per anar a avortar en solitari. També una llei que només aplicava criteris temporals i que no contemplava cap dret del concebut.

A Espanya, en el 2010, 113.000 dones van interrompre el seu embaràs, un 1,3% que en el 2009, i a Balears en el 2010 van ser 3.295, un 3,7% més que en el 2009. A Espanya l'avortament constitueix la primera causa de mort, 305 vides menys cada dia. El Partit Popular sempre s'ha manifestat contrari a la Llei Zapatero, perquè consideram que deixar avortar nines de setze i disset anys, en solitari, sense el consentiment i el suport dels pares, és una aberració; atemptant contra els principis més bàsics de la unitat familiar. Consideram que els avortaments no deixen de ser un fracàs de la societat, de l'educació, de la prevenció i de vegades de la responsabilitat individual; consideram que no són la solució, sinó un problema que comporta conseqüències nefastes per a la dona, una decisió irreversible amb seqüeles de per vida, i per això vam interposar un recurs en contra davant el Constitucional.

Ara, l'actual ministre de Justícia ja ha anunciat que el Govern d'Espanya no es torbarà a modificar la llei en concordança amb el que diu el Constitucional, amb un nou text que reculli l'experiència de les dues lleis anteriors, però sobretot que reculli la defensa del dret a la vida i també mesures de protecció de la dona, de la maternitat i del concebut. Però aquest és un altre debat de caire legal, avui el que ens ocupa aquí és explicar de quina manera té previst el nou Govern de les Illes Balears donar compliment estricta a la normativa en vigor sobre la interrupció voluntària de l'embaràs.

Les pautes del protocol d'atenció a dones previstes pel Govern és el següent: primer, quan la doni cregui estar embarassada ha d'acudir a un centre de salut que li correspongui i allà li faran la valoració i les proves que el metge estimi convenients; si ella decideix interrompre l'embaràs, el metge de primària la deriva a una unitat d'atenció perquè li faci una ecografia amb caràcter preferent, amb una demora màxima de set dies naturals; quan tenguí l'ecografia i el certificat d'edat gestacional anirà al seu ginecòleg, que la informará de tot el procés i de les alternatives de la interrupció i li lliurarà el sobre amb tota la informació que preveu la llei. Després d'haver

passat, com a mínim, tres dies, si persisteix en la intenció d'avortar, se li oferirà el centre sanitari públic del sector que li correspongui i, si pel que fos, en aquest centre no és possible, podrà anar a un altre centre sanitari públic d'un altre sector o àrea sanitària, i si, per circumstàncies extraordinàries tampoc no fos possible practicar-li la interrupció del seu embaràs, serà informada per escrit del procediment a seguir, de les alternatives i del compromís de l'ib-salut d'assumir directament el pagament d'aquesta prestació.

Les menors de 18 anys seran ateses seguint el protocol especial que estableix la Llei orgànica. En tots els casos, ha de quedar garantida la confidencialitat de les dades personals de la dona, tal com marca la Llei de protecció de dades. Si comparam aquest protocol de funcionament tan detallat i rigorós amb allò que feia el Sr. Thomàs, quan ell era el responsable, veim que hi ha grans diferències i s'observa que l'enorme preocupació que ara pretén mostrar per les dones que decideixen avortar no era tan manifesta i decidida quan ell era el conseller de Salut d'aquestes Illes. Sr. Thomàs, tenia vostè un protocol d'actuació per controlar el procés d'interrupció voluntària de l'embaràs i garantir que la Llei orgànica i el real decret s'acomplien escrupolosament o simplement es limitava vostè a signar un conveni obert sense protocol amb centres privats que eren exclusivament clíniques avortistes, que no tenien altra activitat mèdica ni quirúrgica que avortar i que després els pagava la factura, sense comprovar *a posteriori* com procedien a les pràctiques, ni exigir-los cap documentació que certificàs que tot es desenvolupava correctament? Sap vostè quina informació s'estava donant a les dones que volien avortar? Pot garantir que era completa al cent per cent?, que en el sobre que rebien sempre hi havia tota la informació que estipula la llei, amb totes les alternatives a l'avortament...?

(Alguns aplaudiments)

...amb explicació dels efectes secundaris, de les conseqüències físiques i psicològiques que pot tenir una interrupció de l'embaràs?

Podria acreditar, Sr. Thomàs, que totes les dones que avortaren als centres privats quan vostè era conseller han signat totes elles el consentiment informat preceptiu? O podria ser que en nom d'aquesta protecció de la intimitat que tan el preocupa s'obviàs la signatura d'aquest document en alguns casos?

(Més aplaudiments)

Va posar vostè a disposició de l'ib-salut tots els mecanismes per garantir que totes les dones que acudien a un centre privat i que encara no tenien 16 anys avortassin amb el consentiment del seu representant legal, pare, mare o tutor? Té constància documentada d'aquests consentiments quan l'al·lota era menor de 16 anys? Va posar vostè a disposició de l'ib-salut tots els mecanismes necessaris per garantir que totes les dones sotmeses a una interrupció voluntària de l'embaràs comptaven prèviament amb un certificat d'edat gestacional, amb una ecografia i amb una prova de coagulació que certificassin que el seu embaràs no superava les 14 setmanes?

Suposam que vostè suposava que tots aquests requisits legals s'estaven complint per part dels centres privats, però si no ho comprovaven documentalment, si no els exigia certificacions de res, desconeixia vostè si la llei s'estava complint al cent per cent o no. Per tant vostè abandonava la seva responsabilitat i estava cometent un frau de llei, un frau de llei perquè es limitava a signar anualment unes partides del pressupost per facilitar l'avortament, signava amb les privades, una pràctica contradictòria amb allò que predica l'esquerra, avui matí mateix ho hem vist amb una pregunta d'un diputat del PSOE, però vostè ho feia sense problema, i després pagava la factura, però no es preocupava de res més, no li preocupaven el benestar i la salut de la dona, ni la qualitat de l'assistència sanitària que rebia. Això li era indiferent, a vostè. Tampoc no mirava per les arques de la comunitat, encara que cada anys li baixava el pressupost i manejava un dèficit descomunal; no mirava prim a l'hora de fer concerts amb la privada. Bé, no li va preocupar deixar els ciutadans d'Eivissa sense servei de neurocirurgia, però ingressar sous puntualment a les privades per practicar avortaments, això sí que ho feia puntualment.

(Remor de veus)

Nosaltres pensam que un responsable polític s'ha d'ocupar de qualque cosa més que de posar sous, i en una qüestió tan important i delicada com aquesta, més quan tenim una llei que permet avortar menors en solitari, els responsables polítics haurien de ser molt més escrupolosos del que era vostè, i tenir totes les garanties sobre el procés clínic que segueixen les pacients. El que és obvi és que el govern del pacte no ho feia així.

Per això aquest govern ha estat estudiant la millor fórmula per garantir que es puguin exercir els drets emparats a la llei i també tenir absoluta certesa que totes les dones que decideixen avortar han rebut prèviament tota la informació que han de rebre abans de decidir, i que també tendran la qualitat mèdica i la sanitària adients.

D'altra banda no podem obviar les circumstàncies econòmiques que tenim. Aquest govern, tal com vostès li han deixat les coses, si vol mantenir les prestacions bàsiques, la qualitat assistencial i no aplicar copagaments, no té altre remei que cercar noves fórmules de funcionament, i això és exactament el que està fent ara amb aquest nou protocol. No crec que ens ho haguem de prendre a la lleugera, com feien vostès.

Miri, nosaltres hem presentat dues esmenes que recullen tot el que vostè expressava en sis punts. La primera d'elles engloba el que diu la gent, el que diu la llei, perdó: "El Parlament de les Illes insta el Servei de Salut i la conselleria a garantir el reconeixement a la maternitat lliurement decidida, l'accés lliure a la prestació d'interrupció voluntària de l'embaràs, a la recepció de tota la informació prèvia al consentiment, a la màxima qualitat mèdica i sanitària del servei balear de l'ib-salut, i excepcionalment d'un centre privat acreditat i amb absoluta confidencialitat i dret a la intimitat". Pensam que els aspectes bàsics de la normativa que vostè detallava un per un amb una redacció molt reiterativa aquí queden perfectament recollits i aclarit. L'únic que no esmentam és la necessitat d'acudir a centres privats concertats, perquè la mateixa llei diu, capítol II, article 9, punt 2: "*La prestación sanitaria de la*

interrupción voluntaria del embarazo se realizará en centros de la red sanitaria pública o vinculados a la misma", i s'anirà a centres privats "*excepcionalmente, cuando el servicio público de salud no pueda facilitar en tiempo la prestación*". Per tant qui s'està ajustant fidelment a aquesta llei és l'actual govern amb el seu protocol de garanties, no vostès, que prioritzaren per damunt de tot el concert amb centres avortius privats sense fer-se altre plantejament.

Quant al segon punt de la seva proposició, nosaltres l'hem substituït per un altre que diria que el Parlament insta el Servei de Salut i la conselleria a desenvolupar un pla avançat d'educació per la salut adreçat a pares, infants i joves, amb l'objectiu d'aconseguir un creixement sa i integral de la personal en un entorn d'afecte i responsabilitat, un pla formatiu sobre nutrició, higiene i hàbits saludables, prevenció de consum de drogues, prevenció de conductes agressives, xenòfobes o sectàries, sexualitat, reproducció i planificació familiar. Aquest govern vol fer un pla formatiu, però si cercam un desenvolupament sa i integral de la personal no cal limitar-se als aspectes sexuals i reproductius.

Aquestes són les nostres esmenes. No obstant això, si no poden ser acceptades simplement perquè vénen del Partit Popular, podríem aprovar les seves propostes excepte en el punt 6, que voldríem -si volen que hi votem a favor- eliminar la paraula "concertats" quan es refereix als centres privats.

Miri, vostè ens acusa aquí, ha dit avui...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Palau, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sí, ja acab, Sr. President. ...que aquest govern ha fet una rectificació. L'únic que es rectifica per part d'aquest govern és el que feia el govern anterior; és una política d'interrupció de l'embaràs que no complia amb la llei vigent, que es limitava a engeixar sous a les clíniques avortives privades, i no es preocupava mica per les dones, que no les informava correctament i les deixava en una absoluta inseguretat jurídica. Ara sí que es complirà estrictament la llei; el que no farem és banalitzar el tema de l'avortament com han fet vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Si ens quedava qualche dubte que tota la gestió en temes d'avortament no era un tema ideològic, efectivament després d'escoltar la Sra. Palau, la portaveu del PP, no ens queda cap dubte. Efectivament, tota la gestió que s'està fent en temes d'avortament és un problema ideològic. Jo demanaria a la Sra. Palau, en el cas de les menors, si ens trobàssim amb un cas que els pares volen que la nina avorti i la nina no vol avortar, a qui donaria suport vostè?, perquè jo no tenc cap dubte, donaria suport a la nina; però si és al revés, que la nina vol avortar i els pares no, aquí no podem donar suport a la nina. O sigui, una nina de 16 anys pot prendre una decisió de ser mare, però una nina de 16 anys no pot prendre la decisió d'interrompre un embaràs. Això, per favor, és parlar d'una forma molt, molt, molt ideològica.

I després el que ha comentat vostè en relació amb els metges! Escolti, un metge de la Seguretat Social és igual que un metge d'una clínica privada. Què vol dir això que l'altre conseller, l'anterior conseller no tenia responsabilitats o no tenia la certesa? La tindrà la consellera, ara, amb aquest protocol?, la tindrà? Què passa?, que els metges de la Seguretat Social li passaran l'expedient? Supòs que se'n fiarà, dels metges de la Seguretat Social, igual que es va fiar l'altre govern dels metges de la clínica privada, perquè són metges igual, han fet la mateixa promesa, han fet els mateixos estudis.

(Remor de veus)

Ara la Sra. Consellera tindrà tota la garantia per què?, per què li passaran els informes?, li passaran l'expedient de la dona? Per favor! Igual, tindrà la mateixa.

Nosaltres, Sr. Thomàs, donarem suport a la seva proposta, primer perquè recull una realitat que és molt caparruda, és molt caparruda: a la nostra comunitat autònoma cada any, des de l'any 2007 o des de l'any 2006, que hi ha el registre, o anterior, fins i tot, 3.000, 3.400, 3.300 dones, 3.200 dones, no baixa d'aquí, és una realitat a la nostra comunitat autònoma, i, a aquesta realitat, li hem de donar una sortida. És vera que les diferències entre un i l'altre no són altament significatives des d'un punt de vista estadístic, però sí per a les dones; em referesc a la introducció que fa el Partit Socialista, que efectivament mesures anticonceptives redueixen l'avortament, i això és la píndola del dia després, que ara comença a qüestionar-se que pugui ser donada de forma directa a les dones que no hagin passat pels metges, tractant una altra vegada les dones de beneïtes, perquè un dels arguments que plantegen és que les dones poden ocultar-ho al metge, com si les dones fossin beneïtes i no sapiguessin que la medicació ens afecta i que per tant el metge que ens atén ha de tenir tota la informació. Però què és això de tractar les dones de beneïtes? Efectivament hi ha un component ideològic, hi ha un component ideològic; sempre que es tracti de reproducció hi ha un component ideològic.

Ara vostè es refereix a la llei que es vol canviar que determini el pressupost, posant-nos a l'altura pràcticament de països no democràtics, perquè a tota Europa, que no està vinculat el seu govern a l'església catòlica i que des de fa anys saben diferenciar reproducció de sexualitat, tenen una llei de terminis, però aquí tornarem al segle passat, a principis del segle passat. Què té a veure la sexualitat, Sra. Palau, amb temes d'higiene i de nutrició?, a un pla d'higiene i de nutrició? La sexualitat és una altra cosa, senyora...

(Remor de veus)

Per favor! La sexualitat és desig, la sexualitat és plaer, higiènic, per descomptat, però no té res a veure amb nutrició i amb higiene. A què es refereix això? Parlam de sexualitat, parlam de reproducció. Per favor!, és que tornam al segle passat.

Hi donarem suport perquè a més reconeix el dret de la maternitat, i tant que reconeix el dret de la maternitat, que és el més important per a una dona quan decideix reproduir-se, ser mare, però també decideix el dret sobre l'embaràs, sobre prendre una decisió si ha quedat embarassada i no volia quedar embarassada, perquè que coincideixi el tema de reproducció amb els temes de sexualitat no ens ha de condemnar de per vida, i estam totalment d'acord amb una de les propostes que fa el Partit Socialista, efectivament, de fer un pla d'accés universal a l'anticoncepció, que és el que pot evitar l'embaràs i el que pot evitar un avortament. Perquè cap dona no vol avortar, cap dona no vol avortar. Anar a un procés d'avortament deu ser traumàtic; primer la decisió i després fer-ho. Per això és importantíssim l'accés universal als anticonceptius, però si una dona no vol continuar amb un embaràs ha de tenir garanties jurídiques i sanitàries en aquest país, i hem de començar a veure Europa i no veure els països que són menys democràtics o que estan més lluny en temes de drets civils.

També hi donarem suport perquè ha de ser una prestació sanitària igual que les altres, i ha de garantir, com vostè diu, la intimitat i la confidencialitat.

Jo en aquest tema de l'avortament crec que també és oportuna aquesta proposició no de llei perquè hi ha una oportunitat política en aquests moments. Insistesc: a nivell estatal es replanteja tornar de la llei de terminis a la llei de supòsits, amb tot aquest component ideològic que significa, però mirin, és curiós, és curiós perquè dels tres supòsits que hi havia a la llei del 85 -el Sr. Gallardón diu que tornarà a la llei del 85- dos estan igual a la llei de terminis, quan hi ha perill per a la mare i quan hi ha una greu discapacitat del fetus; però després la que es canvia, que és que la dona pren la decisió responsable i lliure d'avortar, aquesta la volen llevar, però si aquesta decisió la pren un psiquiatre aquí no hi ha protecció per a la vida, aquí la protecció per a la vida desapareix, perquè la dona ha passat per la tutela d'un psiquiatre, aquí no es protegeix la vida. I a què ha conduït això?, tots ho sabem, ho podem ocultar, ho podem amagar, però a què ha conduït això? Primer, que la dona davant el psiquiatre exagerés els símptomes i, segon, que el psiquiatre que firmava hagués de ser generós en la interpretació dels símptomes. Però des que hi ha termini o des que hi ha supòsits el nombre d'avortaments no varia, vull dir que no ha variat, simplement és el fet que una dona no hagi de passar davant un psiquiatre i dir-li que està fatal, que està deprimida amb aquest embaràs, perquè pugui avortar.

És una decisió lliure i responsable. Jo entenc perfectament la qüestió moral, jo no sé què faria si hagués de prendre aquesta decisió, però entenc que és un tema moral i que se li ha de donar sortida perquè això no es pot imposar, la llei no pot imposar criteris morals. I la realitat és molt tossuda, aquí avorten 3.000 dones des de fa més de deu anys i què feim?, els posam impediments o donam garanties jurídiques al metge que el practica i a la dona que el realitza?

I després, efectivament, també li donam suport per tot el que vostè ha referit en aquestes anades i tornades que té el Govern en aquest tema. 4 de gener envia una circular del Servei de Salut que diu que les dones han de pagar via factura; a finals de gener els diu que no, que ara serà a través d'una figura jurídica administrativa que desconeixem; improvisacions d'una forma constant. El 20 de desembre s'envia un tràmit d'audiència a totes les clíniques que diu que tenen deu dies naturals per si s'oposen o no s'oposen a aquesta rescissió del conveni de concert de l'avortament; el mateix dia 20 de desembre..., o sigui, primer diu a la clínica "li don deu dies perquè em digui si està d'acord o no amb aquesta rescissió de contracte", però el mateix dia 20 de desembre ja es fa la resolució de contracte, el mateix dia, no deu dies després, deu hores. I efectivament després ha de reconèixer el Sr. Director general de l'Ib-salut que ha de pagar danys i perjudicis a les clíniques perquè ho ha fet de forma incorrecta. Per tant una contínua improvisació, unes contínues anades i vengudes en aquest tema.

I després també li donarem suport perquè vostè reconeix que les dones, o que aquesta prestació sanitària primer ha d'anar a l'administració pública i després a les concertades, com així volem que sigui sempre que sigui una prestació sanitària, parlem d'interrupció de l'embaràs o parlem d'una pròtesi de maluc; primer sempre l'administració pública, i després a la concertada si no hi ha via, perquè parlem de salut, parlem de terminis, parlem de qualitat de vida. Però és que és el Sr. Bestard que diu que han de contractar cinc ginecòlegs més per poder donar cobertura a la pública, i si no es contracten aquests cinc ginecòlegs més no es podrà donar cobertura a la pública; és que ho diu el Sr. Bestard, no ho deim nosaltres, ho diu ell en declaracions i amb fotografia. Contractaran -la Sra. Consellera és aquí- contractaran més plantilla per donar cobertura a aquesta necessitat? Segurament no perquè és molt més fàcil en aquest moment fer un concert que contractar, perquè tenim una llei estatal i una llei autonòmica que impedeixen la contractació de funcionaris, siguin temporals o siguin definitius. Com ho faran, idè?, com ho faran? A nosaltres ens agradaria, volem que sigui només a la privada, faltaria més, sempre hem defensat la privada, però sabem que és difícil. Això ho sé per ell, ho sé per ell; per tant no sé com es podrà fer.

Per tant donam suport a aquesta proposició no de llei, i ens agradaria que en els temes d'avortament hi hagués un respecte a les dones que avorten. No sé si vostè ha volgut dir que el tema de l'avortament és com un assassinat o una mort..., "s'han produït morts". Això és tractar les dones l'homicides, això és tractar les dones d'homicides per no dir una paraula més forta. Nosaltres demanem un respecte a aquelles que no estan d'acord amb la seva moral, Sra. Palau.

(Petit aldarull a la sala)

És molt difícil aquesta decisió, estic absolutament convençuda que és molt difícil. Respectem les dones que prenen aquesta decisió. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sr. Thomàs...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, president. Bé, com deia la Sra. Santiago crec que ha quedat claríssim, després d'aquesta exposició del Partit Popular, que és una decisió absolutament ideològica i en contra de les dones. Miri, a dia d'avui tenim una llei que ha estat aprovada per un parlament democràtic; si no els agrada ho canvien, però a hores d'ara és la llei que està vigent. Vostès volen posar a una balança els drets dels no nascuts amb els drets de les persones, de les dones.

Fa crítica de la gestió anterior, que jo sàpiga no hi ha hagut protestes, hi havia un problema i es va resoldre d'una manera determinada, però les dones no es varen queixar, els professionals no es varen queixar i les entitats que es varen concertar d'acord amb la normativa no es varen queixar, però el problema és que tenim, a l'any 2010, 3.295 persones, dones que varen fer una interrupció voluntària de l'embaràs, i per tant la responsabilitat de qui té la gestió, amb un marc legal molt determinar, és solucionar els problemes assistencials.

Entre d'altres coses, la llei el que marca és que la dona té dret a la seva sexualitat, té dret a la seva maternitat i la dona també té dret a decidir si vol fer un avortament o no, això és un dret en el nostre país i a ningú s'obliga a fer una interrupció voluntària de l'embaràs. Els ciutadans en aquest país, i les ciutadanes, tenen dret a decidir i aquesta és la gran diferència respecte de vostès.

Miri, crec que han passat set mesos i no només aquí en aquesta cambra, el conjunt de la societat té elements suficients per pensar que la gestió de la Conselleria de Salut i del Servei de Salut és un cúmul, com a mínim, de decisions precipitades, de decisions improvisades, perquè parlem ara d'un tema que comença fa setanta dies i encara no el tenen ni resolt, setanta dies; ni han estat capaços de preparar un document, un protocol consensuat amb els professionals, l'han consensuat amb associacions no professionals ni sanitàries, ni saben quants metges es declararan objectors, han convertit el circuit en una carrera d'obstacles. El centre de salut, una unitat d'atenció a la dona, on no hi ha ginecòleg cada dia; després torna al centre de salut, ves-te'n dues vegades a un centre hospitalari; després, si

en aquest centre hospitalari no ho poden fer, t'envien a un altre públic i després tal vegada a un privat. Tot el document, "*si la mujer persiste*", no s'ha de convertir això en una carrera d'obstacles.

Si vostès són capaços de fer-ho dins el sistema públic, *chapeau*, seré el primer que, sempre ho he dit, perfecte, però el que han de fer és cercar solucions a problemes assistencials, no crear problemes on no hi havia problemes, que és la seva especialitat, crear problemes on no hi havia problemes. I a més, jo he fet determinades afirmacions aquí, avui, que m'hagués agradat no haver-les de fer, avui una dona que és remesa des d'un centre hospitalari públic a un centre privat ha de pagar, i això és una mentida que vostès han repetit, avui, no fa dos anys ni passat demà, avui. L'ib-salut no ha fet reintegrament de cap factura que hi ha dut una dona, perquè no saben com ho han de fer jurídicament, no ho saben, estan pendents d'informe jurídic. I si vostè diu que acompleixen la llei, la llei diu que ha d'existir un vincle jurídic, i vostès l'han romput, que era el concert, de manera unilateral, pagant indemnitzacions; però és que no el tenen, perquè la Llei de contractes de servei públic preveu per a aquesta situació, que no serà excepcional, els hospitals ja li diuen "no te confiïs, un 30 o 40%, d'aquests 90 que són de menys de 12 setmanes, se n'aniran a centres privats", per tant l'administració pública preveu els concerts.

I veig que a vostès, els temes de confidencialitat i intimitat tampoc no els preocupen.

Jo, sincerament, per acabar, crec que estan contínuament incomplint una normativa vigent, que és la seva obligació, com és donar solució als problemes, no crear-los; deixin de posar problemes. I el que és més important, les persones en aquest país tenen drets, les dones són persones i per tant tenen drets i per tant deixin de posar problemes, una mica de respecte i una mica de sensibilitat per a un tema molt delicat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Si és tan amable, només per aclarir, per part de la diputada del grup parlamentari li han fet dues transaccions al punt sisè, em pens que era retirar la paraula "concertats", vostè en tot cas em rectifiqui; i al punt 2 també crec que hi ha fet qualche menció.

Sra. Palau, té la paraula només per a aquests temes.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sr. President, nosaltres havíem fet dues esmenes, una primera que recollia els seus punts números 1, 3, 4, 5 i 6; i una segona que substituïa en el punt número 2, es tractava d'un pla educatiu, però molt més ambiciós i complet del que ells proposaven.

També li he dit que si no acceptaven les nostres esmenes, igualment votaríem a favor les seves propostes, però en el punt número 6 voldríem llevar la paraula "concertat", per votar-lo a favor. Si ell la manté, votarem en contra.

EL SR. THOMÀS I MULET:

No, jo, si ells retiren la seva esmena, nosaltres estam disposats a retirar la paraula "concertat" i que quedi aprovada la nostra proposició de llei de forma sencera.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, molt bé. Sra. Santiago, si és tan amable, està d'acord vostè?

Perfecte. Bé, com que tots hi estam d'acord, s'aprova per assentiment.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS